



החוק בארצות ערב

3

לקט של חוקים לרדנדלים

קובץ אג'

בהוצאת
מפקדת
פ"צ"ר
תשל"ו 1976

חוק מס' 9 לשנת 1961

חוק סדרי הדיון הפלילי

תוכן העניינים

העמוד	התוכן	דפי
1	הוראות כלליות	1 - 6
	<u>הספר הראשון</u>	
	<u>שער ראשון</u>	
3	קציני התביעה המשפטיים	7 - 10
	<u>שער שני</u>	
4	אל-ניאבה אל-עאמה	11
4	<u>פרק ראשון</u> - אל-ניאבה אל-עאמה בבית המשפט לקסציה (אל - חמיז)	12
4	<u>פרק שני</u> - אל ניאבה אל עאמה בבית המשפט לערעורים ובבימ"ש לערכאה ראשונה ובבית המשפט השלום	13-14
5	<u>פרק שלישי</u> - חפקיד החובע הכללי (אל מודעי אל עאם)	15-24
6	<u>פרק רביעי</u> - חפקידי החובע הכללי (אל מודעי אל-עאם)	25-27
	<u>1. - מסירת הודעות</u>	

העמוד	התוכן	טעמף
7	2.- <u>העבירה הפלילית הנראית לעין</u>	41-28
10	3.- <u>העבירות הפליליות המתחוו-</u> <u>ללים בתוך בתי המגורים</u>	42
10	4.- <u>עבירות פליליות הבלתי</u> <u>נראות לעין</u>	43
<u>השער - השלישי</u>		
11	קציני החביעה המשפטית, עוזריהם וחפקידיהם	51-44
<u>השער - הרביעי</u>		
12	<u>הפרק הראשון-פעולת החקירה</u>	67-52
	1.- החלונות	
15	2.- שמיעת עדים	80-68
17	3.- החיפוש וחפיסת הדברים הקשורים לעבירה	92-81
19	4.- הכניסה ללא הודעה	97-93
21	5.- הודעות הצגה מסמכים	98
21	6.- הפישה המחלוננים עליו	103-99

העמוד	התוכן	הכתיף
22	7.- בחי הסוהר ובחי המעצר	108-104
23	8.- הוכחות זהות העבריינים	110-109
24	<u>הפרק השני-הודעות ההזמנה</u> לדין וצווי ההבאה והמעצר	120-111
25	<u>הפרק השלישי- שחרור ממעצר</u>	129-121
30	<u>הפרק הרביעי- החלטות אל ניאבה</u> אל עאמה לאחר סיום החקירה	139-130

ה ס פ ר ה ש נ י

ה ש ע ר ה ר א ש ו ן

33	הסמכות	140
33	<u>פרק ראשון- שמירת הסדר הציבורי</u> בישיבת בית משפט והעבירות הפוגעות בחפקיד הציבורי	145-141

ה ש ע ר ה ש נ י

35	המסירה המשפטית	146
----	----------------	-----

ה ש ע ר ה ש ל י ש י

35	הראיות	165-147
----	--------	---------

העמוד	התוכן	הכעף
	<u>ה ש ע ר ה ר ב י ע י</u>	
38	סדרי הדין בפני בחי המשפט בערכאה ראשונה (אל בדאיה) בחביעוח מסוג עוון	193-166
	<u>ה ש ע ר ה ח מ י ש י</u>	
43	<u>פרק ראשון-סדר הדין המקוצר</u>	199-194
	<u>ה ש ע ר ה ש י ש י</u>	
44	סדרי הדין בבחי המשפט לערכאה ראשונה (אל בדאיה) בעניינים פליליים מסוג פשע	
	<u>פרק ראשון- חפקידי נשיאי בחי המשפט</u>	201-200
44	לפשעים	
44	<u>הפרק השני-חפקידי החובע הכללי</u> (אל מודעי אל-עאם)	205-202
45	<u>הפרק השלישי- הצעדים המשפטיים</u>	235-206
51	<u>הפרק הרביעי- פסק - הדין</u>	242-236

הכעף	התוכן	העמוד
	<u>ה ש ע ר ה ש ב י ע י</u>	
255-243	שפיטח הנאשם שנמלט מפני המשפט	53
	<u>ה ש ע ר ה ש מ י נ י</u>	
	<u>הטיעון נגד פסקי-הדין</u>	
259-256	<u>הפרק הראשון- הערעור</u>	56
269-260	<u>הפרק השני-סדרי הדין בבחי</u> המשפט לערעורים	57
273-270	<u>הפרק השלישי-הגשת קסציה</u> על פסקי - הדין	59
274	<u>הפרק הרביעי- הסיבות להגשת</u> הקסציה	60
278-275	<u>הפרק החמישי- התנאים הפורמליים</u>	61
285-279	<u>הפרק השישי-ההליכים בפני בית</u> המשפט לקסציה	62
288-286	<u>הפרק השביעי- השלכות פסקי הדין</u> הניחנים ע"י בית המשפט לקסציה	63
290-289	<u>הפרק השמיני-הגשת קסציה על פסק-</u> דין שניתן לאחר שהוחזר התיק ע"י בית המשפט לקסציה	64

העמוד	התוכן	הסעיף
64	הפרק החשיעי-ביטול פסק דין של בית המשפט לערעורים ע"י צו בכתב	291
	<u>ה ש ע ר ה ת ש י ע י</u>	
65	משפט - חוזר	298-292
	<u>ה ס פ ר ה ש ל ש י</u>	
	<u>סדרי - דין מיוחדים בענינים מסוימים</u>	
	<u>ה ש ע ר ה ר א ש ו ן</u>	
67	תביעות בגין זיופים	299-315
	<u>ה ש ע ר ה ש נ י</u>	
70	שמיעת עדותם של ממלאי תפקידים רשמיים	316-318
	<u>ה ש ע ר ה ש ל י ש י</u>	
70	כתבי בית דין, השמדתם, גניבתם, והחלטות הניחנות בהם	319-321
	<u>ה ש ע ר ה ר ב י ע י</u>	
	קביעת הרשות המוסמכת והעברת התביעה מבימ"ש אחד למישנהו	322-327
71		
73	<u>הפרק השניהעברת התביעות מבית משפט אחד למשנהו</u>	328-330

העמוד

המונח

המספר

ה ס פ ר ה ר ב ר י ע י

ה י ש ע ר ה ר א ש ו ר ג

73 תוקף פסקי דין סופיים
וביטול התביעה והעונש 334-111

ה י ש ע ר ה ש ג י

74 ביטול תביעת הזכות האזרחית
ותביעת הזכות הפנס 335

74 פ ר ק א ר א ש ו נ ג - ת ב י ט ו ל ב ג י ז ה פ ט י ר ה 336
75 פ ר ק א ש ו נ ג - ב י ט ו ל ע י י ה ז י נ ה 337
כללית

ה פ ר ק א ש ל י ש ג - ה ה ת י ש ו נ ה

75 1-נביטול נתביעה ע"י ההתיישנות 340-338
75 2-נביטול העונש ע"י התיישנות 348-341
75 3-הוראות כלליות 352-349

ה י ש ע ר ה ש ל י

78 1-נביטול פסקי דין הפליליים 362-353
80 2-נצורות הביצוע 363
80 3-הישוב מודעים 365-364
81 4-נביטולים 367-366

אני אלחוסיין הראשון, מלך הממלכה
הירדנית ההאשמית, על פי סעיף (31)
מן החוקה, ובהסמך על החלטת הסינאט
ובית הנבחרים.
אנו מאשרים את ההוק הבא להלן, ומצוים
על הוצאתו והוספתו להוקי הממלכה:-

חוק מס' 9 לשנת 1961.*

חוק סדרי הדיון הפלילי.

ה ו ר א ו ת כ ל ל י ו ת

ח ב י ע ת ה ז כ ו ת ה צ י ב ו ר י ת

ו ת ב י ע ת ה ז כ ו ת ה פ ר ט י ת.

סעיף 1 - חוק זה ייקרא (חוק סדרי הדיון הפלילי לשנת 1961) ויכנס לתוקפו חודש ימים לאחר פירסומו בעתון הרשמי.

סעיף 2 - (1) (אל נייבה אל עאמה) מוסמכת להגיש את תביעת הזכות הציבורית ולהמשיך בהליכים בהתביעה לא תוגש ע"י אדם אחר אלא במקרים המפורטים בחוק.

(2) התביעה הכללית חייבת להגיש את התביעה אם הנפגע הגיש קובלנה פרטית לפי התנאים הקבועים בחוק.

(3) אין להזניח תביעה, להשהותה או להפסיקה, אלא במקרים המפורטים בחוק.

סעיף 3 - (1) בכל המקרים שבהם מתנה החוק את הגשת התביעה הפלילית בקיום תלונה או קובלנה פרטית ע"י הנפגע עצמו, או ע"י אדם אחר, אין לנקוט בהליכים כל-שהם אלא לאחר הגיית תלונה או תביעה כזאת.

(2) אם לא מלאו לנפגע 15 שנים שלמות או אם היה לקוי בשכלו, תוגש התלונה ע"י בעל החסות עליו. אם בוצעה העבירה נגד רכושו י"ל אדם כזה, תוגש התביעה ע"י אפוטרופסו הפרטי או אפוטרופסו הציבורי.

* פורסם בעתון הרשמי מס' 1539 מיום 16.3.1961.

(3) במקרה של התנגשות האינטרסים של הנפגע עם אלה של נציגו, וכך בהעדר נציג לנפגע תבוא אל-נייאבה אל-עאמה במקומו של הנציג.

(4) היה הנפגע גוף או רשות, לא יזקקו להלונה או לחייעה אלא עפ"י בקשה בכתב מאת הגוף הנפגע, או מאת ראש הרשות הנפגעת.

סעיף 4 - אדם שהוגשה נגדו תביעת הזכות הציבורית ייחשב כמי שהתלוננו נגדו והוא ייקרא חשוד אם נחשד בעוון וייקרא נאשם אם הואשם בפשע.

סעיף 5 - (1) תביעת הזכות הציבורית חוגש נגד האדם שהתלוננו עליו, לפני הרשות השיפוטית המוסמכת שבתחום שיפוטת נמצאים מקום ביצוע העבירה או מקום מגוריו של מי שהתלוננו עליו, או מקום היתפסו.

(2) במקרה של נסיון, ייחשב העבירה כמבוצעת בכל מקום שבו בוצעה כל פעולה מפעולות התחלת הביצוע. בעבירות הנמשכות, ייחשב מקום העבירה כל מקום בו קיים מצב ההמשכות; בעבירות מועדות ובעבירות המבוצעות בשלבים ייחשב מקום העבירה כל מקום שבו בוצעה אחת הפעולות המרכיבות את העבירה.

(3) בוצעה אחת העבירות בחו"ל וחלים עליה הוראות החוק הירדני ולא היה למבצעה מקום מגורים ידוע בממלכה הירדנית ההאשמית והוא לא נעצר בממלכה, חוגש נגדו תביעת זכות הציבור בפני הרשות השיפוטית המוסמכת בעיר הבירה.

סעיף 6 - (1) מותר להגיש את תביעת זכות הפרט בעקבות הביעות הזכות הציבורית בפני הרשות השיפוטית שבפניה תלויה ועומדת החביעה הזאת, וכך מותר להגישתה בנפרד בפני בית המשפט האזרחי ובמקרה כזה יופסק הדיון בה עד שתוכרע תביעת הזכות הציבורית ע"י מתן פס"ד סופי.

(2) הגיש הקובל הפרטי את תביעתו בפני בית משפט אזרחי, לא יהא רשאי לחזור כמנה ולשוב ולהגישתה בפני בית המשפט הפלילי.

(3) אך משהגישתה אל-נייאבה אל-עאמה את תביעת הזכות הציבורית רשאי יהיה הקובל הפרטי להעביר את תביעתו לבית המשפט הפלילי כל עוד בית המשפט האזרחי לא הכריע בה באופן יסודי.

קציני החביעה - המשפטיה וחפקידיהם

השער - הראשון

קציני החביעה - המשפטיה.

סעיף 7 - הפקידים הנמנים על קציני החביעה המשפטיה, אחראים על ההתחקות על העבירות, איסוף הוכחות אודותיהן, חפיסת עבריינים והבאתם לדין בפני בתי המשפט המוסמכים להענשתם.

סעיף 8 - החובע הכללי (אל-מודעי אל-עאם) ועוזריו, וכן שופטי השלום במקומות שאין בהם חובע כלל, מלאו את חפקידי קציני החביעה המשפטיה, הכל במסגרת הכללים המוגדרים בחוק.

סעיף 9 - (1) בביצוע חפקידי קציני חביעה משפטיה, יעזרו לחובע הכללי (אל-מודעי אל עאם); מושלי הנפות (קאים - קאם); הממונים על הכפרים (מודיר - נאחיה); מנהל הבטחון הציבורי (מנהל המשטרה)..... והגנדרמריה מפקדי המשטרה והגנדרמריה באיזורים קציני המשטרה והגנדרמריה של הבטחון הציבורי; חפקידי הממונים על המעורר והחמירות הפליליות; הממונים על תחנות המשטרה והגנדרמריה, המוכתרים; רבני החובלים בסמכות הימיות והקברניטים של המטוסים באויר; וכל חפקידי שהוענקו להם סמכויות קציני החביעה המשפטיה, לפי חוקים והקנות מיוחדים.

(2) כל פקיד מן חפקידי הנזכרים לעיל, ימלא את חפקידי קציני החביעה המשפטיה, במסגרת הסמכויות המוענקות לו לפי חוק זה, או לפי החוקים המיוחדים בהם.

סעיף 10 - נוסרי הכפרים (הציבוריים והפרטיים) חפקידי הפיקוח על החברות, חפקי הבריאות, קציני המכס, חפקי היערות והמפקחים על האחרים (עתיקות), חייבים לדווח על העבירות בהתאם לחוקים ולהקנות שעל ביצועם הם חופקדו והם יעבירו לידי הרשות השיפוטית המוסמכת, את הדוחות הערוכים בגין עבירות אלה.

השער - השני

(אל - נייאבה אל - עאמה)

סעיף 11 - (1) את תפקידי אל-נייאבה אל-עאמה, ימלאו שופטים שישתמשו בסמכויות המופנקות להם כחוק, והם קשורים לכללי המבנה ההירארכיה מבחינת הסמכויות, וכפופים לשר המשפטים מבחינה מינהלית.

(2) בעת הטיפול בענייני עבודתם, חייבים פקידי אל-נייאבה אל-עאמה, לפעול לפי ההוראות הניתנות בכתב, אם ע"י הממונים עליהם, או אם ע"י שר המשפטים או בפניות הנ"ל הערוכות בכתב.

הפרק - הראשון

אל-נייאבה אל-עאמה בבית המשפט לקסציה (אל-תמיז).

סעיף 12 - (1) בראש אל נייאבה אל עאמה בבית המשפט לקסציה, יעמוד פקיד הנקרא (ראש אל נייאבה אל עאמה) ויעזרו לו עוזר אחד או יותר לפי הצורך.

(2) ראש אל נייאבה אל עאמה יחזק את דעתו בפני בית המשפט לקסציה על התביעות הפליליות המגיעות לבית משפט זה והוא יפקח על התביעות האלה וכן על מהלך הפעולות המבוצעות ע"י אל-נוואב אל-עאמון ועוזריהם וע"י התובעים הכלליים (אל-מודעון אל-עאמון) בפני בית המשפט לערעורים והוא רשאי להביא לחשומת לבם את ההערות הנראות לו לאחר כדיקת התביעות הנ"ל ע"י מכתבים או חוזרים כלליים, והם יהיו כפופים לפיקוחו בכל שאר פעולותיהם המשפטיות.

הפרק - השני

אל-נייאבה אל - עאמה בבתי המשפט לערעורים ובבימ"ש לערכאה ראשונה ובבית משפט השלום.

סעיף 13 - בפני כל בימ"ש לערעורים (איסתאנאף) יעמוד בראש אל-נייאבה אל-עאמה פקיד שיקרא אל-נאיב אל-עאם אשר יעזרו לו עוזרים מספר, וכולם יחד ימלאו את תפקידיהם בפני בתי המשפט לערעורים, כל אחד באיזורו,

בהתאם לחוקים החקפיים בממלכה;
פעולות החובעים הכלליים (אל-מודעי אל-עאם)
וכל פעולות פקידי קציני התביעה המשפטית. בכלל
היו נתונים לפיקוחו.

סעיף 14 - בכל בית משפט לערכאה ראשונה (בדאיה), ימונה
פקיד הנקרא החובע הכללי (אל-מודעי אל-עאם),
שימלא את תפקיד אל נאיב אל עאם בפני בית המשפט
הנ"ל, וכן בפני בתי משפט השלום הנמצאים בתחום
סמכותו של בית המשפט הנ"ל.

הפרק - השלישי

תפקיד החובע הכללי (אל-מודעי אל-עאם).

סעיף 15 - החובע הכללי (אל מודעי אל-עאם) הוא ראש קציני
התביעה המשפטית באיזורו, וכל פקידי קציני התביעה
המשפטית, סרים לפיקוחו.

(2) אולם עוזרי מודעי אל עאם שבתפקידי קציני
התביעה המשפטית, הממונים לפי הסעיפים 9 - 10
אינם סרים לפיקוחו אלא בביצוע הפעולות הקשורות
בתפקידים הנ"ל בלבד.

סעיף 16 - (1) החובע הכללי (אל-מודעי אלעאם) יודא את
מהלכי הצדק ויפקח על בתי הסהר ובתי המעצר
וכן על ביצוע החוק והוא ייצג את הרשות
המבצעת בפני בתי המשפט והמוסדות השיפוטיים
ויתקשר עם הרשות המוסמכת באופן ישיר.

(2) החובע הכללי (אל מודעי אלעאם) הוא אשר
ימריץ את תביעות זכות הצבור והוא יבצע
את פסקי - הדין הפליליים.

סעיף 17 - (1) על החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) מוטל
חובת גילוי העבירות והמעקב אחרי מבצעי

(2) החובעים הכלליים המוסמכים לפי סעיף 5 לחוק
זה יבצעו את התפקידים לעיל ללא שום הבדל.

סעיף 18 - במקרים הנזכרים בסעיפים 7 עד 13 מהחוק הפלילי
יהא על החובע הכללי שמקום מגורי המתלוננים עליו
או מקום התפסו או מקום מגוריו האחרון היה שייך
לתחום סמכותו למלא את התפקידים הקבועים בסעיף
הקודם.

סעיף 19 - בעת מילוי תפקידם יהיו זכאים החובע הכללי וסאר
קציני התביעה המשפטית, לבקש את טיוע הכוחות המזוינים
באופן ישיר.

סעיף 20 - התובע הכללי (אל מודעי אלעאם) יקבל את ההודעות והתלונות המגיעות לידיעתו.

סעיף 21 - על קציני התביעה המשפטית - בעת שנודע להם על ביצוע עבירה חמורה - להודיע לתובע הכללי מיד על כך ולפעול לפי הנחיותיו בקשר להליכים החוקיים.

סעיף 22 - אם קציני התביעה המשפטית התרשלו במילוי תפקידיהם יהא זכאי התובע להפנות את חשומת לבם לכך והוא רשאי להציע לרשות המוסמכת לנקוט בצעדים משמעותיים כפי שהעניין מחייב.

סעיף 23 - התובע הכללי ייזום נקיטת ההליכים המשפטיים של העבירות שהובאו לידיעתו או על פי פקודה משר המשפטים או על פי הוראות הממונים עליו.

סעיף 24 - (1) אסור לשופט כל שהוא, לדון בחביעה שבה מילא קודם לכן, את תפקיד אל-נאיב אל-עאם.

(2) אך מותר לשופט השלום לדון בחביעה שבה הוא חקר כתובע כללי (מודעי - עאם), בתנאי שהוא לא נתן בה החלטת חשד.

הפרק - הרביעי

תפקידי התובע הכללי (אל - מודעי אל - עאם).

1. מסירת הודעות.

סעיף 25 - על כל רשות רשמית או פקיד שהגיעו לידיעתם חוץ כדי מילוי תפקידם ידיעות על ביצוע פשע או עוון, להודיע מיד אל התובע הכללי (אלמודעי אל עאם) המוסמך ולהעביר אליו את כל הידיעות הדוחות והמסמכים הקשורים בעבירה הפלילית.

סעיף 26 - (1) כל אדם שהיה עד לפגיעה בבטחון הציבורי או לפגיעה בחיי אדם כל-שהוא או לרכושו! חייב להודיע על כך לתובע הכללי (אל מודעי אל-עאם) המוסמך.

(2) כל אדם שהגיע לידיעתו באופן אחר דבר ביצוע של עבירה פלילית, חייב להודיע על כך אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

סעיף 27 - (1) ההודעה תנוסח ע"י מוסר ההודעה או בא כוחו או ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אם נתבקש לעשות כן. על כל עמוד מעמוד מההודעה יחתום התובע הכללי (אל מודעי אל עאם) או מוסר ההודעה, או בא כוחם.

(2) אם מוסר ההודעה או בא כוחו אינם יודעי
לכתוב את חתימתם, יש להסתפק בהטבעת
הבוהן של ידם, ואם טרבו לעשות כן, יש
לציין את הענין בגוף הודעתם.

2 - העבירה הפלילית הנראית לעין

סעיף 28 - (1) העבירה הפלילית הנראית לעין היא העבירה
הפלילית שנראית לעין אם במעמד ביצועה
או בסיוס ביצועה.

(2) יש ליחס לעבירות פליליות אלה את כל
העבירות הפליליות אשר מבצעהן ייחפסו
עקב צעקוח בני אדם כחוצאה מאירוע העבירה
הפלילית או אותם בני אדם שיחפסו בעת
שהיו ברשותם דברים או נשק או מסמכים
המצביעים על כך שהם מבצעי העבירה במשך
24 שעות מעת אירוע העבירה הפלילית או
אם נמצאו בהם בזמן הזה עקבות או סמנים
המצביעים על כך.

סעיף 29 - (1) אם אירעה עבירה פלילית הנראית לעין
הגוררת עונש פלילי יהא על התובע הכללי
(אלמודעי אלעאם) להופיע מיד למקום ביצוע
העבירה,

(2) אם הגיע התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
אל המקום האמור, אשר בו בוצעה העבירה
ולא מצא סימנים המצביעים על אירוע
העבירה או המחייבים את נוכחותו במקום
העבירה, יהא רשאי התובע הכללי - הנ"ל
לבנות - באמצעות משרד ההוצאה לפועל -
מאח מוסר ההודעה או מאח החתום על ההודעה
אח הוצאות העברתו בשלמותן ויהא רשאי גם
להגיש נגדם תביעה על הודעת שקר או הודעות
כוזבות הכל לפי הענין.

סעיף 30 - (1) החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יערוך
פרטיכל על המקרה ועל אופן אירועו ועל
המקום שבו אירע המקרה, וייגבה וירשום
את עדויות העדים שנוכחו בשעת ביצוע העבירה
או מכל אדם אחר שהיו בידם ידיעות אודותיה
או כל ידיעות שיש בהם כדי לעזור לחקירה.

(2) בעלי ההודעות יאשרו את הודעותיהם שמסרו
והם יחתמו עליהן, במידה ויטרבו לעשות
כן, יש לציין על כך בגוף הפרטיכל.

סעיף 31 - (1)

התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) זכאי למנוע כל אדם הנמצא בבית או במקום שבהם אירעה העבירה הפלילית מלצאת מהם או להתרחק מהם עד אשר תושלם כתיבת הפרטיכל.

(2)

אדם המפר את האיסור הנ"ל, ייעצר מיד במקום מעצר, ויובא לאחר מכן בפני שופט שלום כדי לשפוט אותו ולהטיל עליו את העונש המתאים וזאת לאחר שמיעת הטיעון להגנתו וכן את בקשת התובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

(3)

אדם כנ"ל שלא נחתן לעצרו או אם לא התייצב בפני בית המשפט לאחר ביצוע המסירה המשפטית יישפט שלא בפניו.

(4)

העונש אשר יכול שופט השלום להטיל הוא מאסר בגין הסאים (תכדירי) או קנס שלא יעלה על 5 דינארים.

(5)

פסק-דין הניתן לפי סעיף קטן 4 לא יוחקף בכל מקרה שהוא בפני הליך משפטי כלשהוא.

סעיף 32 - (1)

על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לחפוס ולהחזיק את כלי הנשק וכל חפץ אשר יוברר כי השתמשו בו בביצוע העבירה או הוכן למטרה זו וכן יחפוס ויחזיק כל דבר הנראה מעקבות העבירה וכן יתר הדברים שיש בהם כדי לעזור לגילוי האמת.

(2)

על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לגבות עדות מאת האדם שמחלוננים עליו אודות הדברים שנחפסו לאחר שהוצגו בפניו ולאחר מכן עליו לערוך פרטיכל שיהא חתום ע"י המחלוננים עליו ואם אדם כזה סרב לחתום על הפרטיכל יש לציין זאת בגוף הפרטיכל.

סעיף 33 - (1)

אם ממהות העבירה התברר כי המסמכים והדברים הנמצאים ברשות המחלוננים עליו יכולה להיות מקור לפענוח ביצוע עבירה, יהא על התובע הכללי או על ממלא מקומו לעבור לאלתר לטקום מגורי המחלוננים עליו כדי לערוך חפוש אודות הדברים הנראים לו שהן מובילות לגלוי האמת.

סעיף 34 - (1)

אם נמצאו בביתו של המחלוננים עליו מסמכים או דברים המאשרים את החיוב או הזכוי יהא על התובע (אלמודעי אלעאם) לחפוס ולהחזיק אותם ויערוך פרטיכל אודותיהן.

(2) לפני קבלת החלטה בדבר הפיסתם ואחזקתם של המסמכים הנ"ל, יהא זכאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או האנשים הנזכרים בסעיפים 36, 89) לעיין בהם ורק הם בלבד.

סעיף 35 - (1) יש להזהר בשמירת הדברים הנתפסים ולהחזיק אותם כפי שהיו ויש לארזם או לשים אותם במיכל אם מהותם מחייבים זאת, ובשני המקרים יש לחותמם בהותם הרשמי.

(2) אם נמצאו שטרי כסף לא יחייב הדבר את שמירתם כפי שהם - כדי לשחזר את אמינות הדברים או כדי לשמור על זכויות הצדדים עצמם או את זכויות צד שלישי - ועל כן רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להרשות את הפקדתם בקופת האוצר.

סעיף 36 - (1) פעולות החפוש הנזכרים בסעיפים הקודמים ייערכו בנוכחות המתלוננים עליו, אין נפקא מינה אם היה עצור או לא.

(2) אם סרב המתלוננים עליו להיות נוכח או אם נוכחותו היתה בלתי אפשרית, יש לערוך את החפוש בפני בא כוחו או בפני מוכתאר שכונתו או במעמד שני אנשים מבני משפחתו בנוכחות שני עדים שיוזמנו ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

(3) יש להציג את החפצים הנתפסים בפני המתלוננים עליו או בפני האדם שמייצג אותו כדי לאשרם ולחתום עליהם, ואם סרב יש לציין זאת בגוף הפרטיכל.

סעיף 37 - במקרה של עבירה פלילית הנראית לעין הגוררת עונש בגין פשע, יהא על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לצוות על מאסר כל אדם מהנוכחים אשר יש נגדו ראיות מבוססות כי הוא הוא שביצע אותה העבירה הפלילית.

(2) אם אדם כנ"ל לא היה נוכח, על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להוציא צו הבאה, הפקודה אשר תכלול צו כנ"ל נקראת פקודת הבאה.

(3) התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יחקור מיד את האדם שהובא בפניו.

סעיף 38 - (1) על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) הפקיד והאנשים הנזכרים בסעיף 36 לחתום על כל עמוד מניירות התפיסה אשר ייערכו בהתאם להוראות הקודמות.

(2) אם נוכחות האנשים הנזכרים בסעיף קטן 1

הינה קשה, יהא התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
רשאי לערוך פרטיכל שלא בנוכחותם ויהא עליו
לציין עובדה זו בגוף הפרטיכל.

סעיף 39 - אם אבחנת מהות ונסיבות העבירה הפלילית היתה תלויה
בידע ובמומחיות ובמקצועות מסוימים יהא על התובע
הכללי להזמין מומחה אחד או יותר הנמנים על בעלי
אותם המומחיות או המקצוע.

סעיף 40 - אם מת אדם כתוצאה מהריגה או מסיבות בלתי ידועות
המעלים חשדות ייעזר התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
ברופא אחד או יותר כדי לערוך דו"ח על סיבות המות
וכן על מצב גופת האדם שמת.

סעיף 41 - על הרופאים והמומחים שהוזכרו בסעיפים 39, 40,
להשבע בשבועה מיד לפני התחלת עבודתם שלפיה יצהירו
כי ימלאו את התפקיד שהוטל עליהם בנאמנות ויושר.

3 - העבירות הפליליות המחוללות בתוך בחי המגורים.

סעיף 42 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ממונה על החקירה
בהתאם לסדרי הדין הקבועים לעבירות הפליליות הנראות
לעין, הוא הדין באם ארעו פשע או עוון, בלתי נראים
בתוך בית מגורים באם בעל אותו בית ביקש מאת התובע
הכללי לערוך חקירה בגיניהם.

4 - עבירות פליליות הבלתי נראות לעין.

סעיף 43 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ממונה על עריכת חקירות
והוא בעצמו יבקר במקום אירוע העבירה הפלילית, אם
הדבר היה דרוש, כדי שיערוך בו את הפרטיכל- שיש חובה
לנהלו בהתאם למפורט בפרק המיוחד לחקירות אם הובא
לידיעתו דבר שלא נזכר בסעיפים 29, 42, בין ע"י
מסירת הודעה או בכל דרך אחרת שלפיהן אירע פשע או
עוון בתוך האזור שעליו הוא ממונה או אם הובא לידיעתו
כי האדם שמיחסים אליו את ביצוע הפשע או העוון היה
מצוי באזור הנתון בשליטתו.

קציני התביעה המשפטית, עוזריהם ותפקידיהם.

סעיף 44 - על קציני הג'נדרמריה והמשטרה, ועל קציני תחנות הג'נדרמריה והמשטרה לקבל את הידיעות הקשורות בעבירות הפליליות המבוצעות באזורים שעליהם הם ממונים ועליהם להודיע על כך מיד לתובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אודות העבירות הפליליות הנראות לעין מיד לאחר ביצועם. וזאת באיזורים שלא מצוי בהם תובע כללי (מודעי עאם).

סעיף 45 - במקומות שאין בהם קציני ג'נדרמריה או משטרה או מפקדי תחנות משטרה או ג'נדרמריה, תוגשנה הידיעות לכל אלה קציני התביעה המשפטית

סעיף 46 - קציני התביעה המשפטית הנזכרים בסעיף 44 חייבים מיד לערוך את מסמכי התפיסה ולגבות את עדויות העדים ולערוך את החקירות ואת החיפושים צבחי מגורים ופן לעשות את כל הפעולות שיש לעשותם במקרים כאלה שהם מתפקידי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) בעת אירוע עבירה פלילית הנראית לעין או תיכף לאחר שהתבקשו לעשות כן ע"י בעל הבעיה הכל בהתאם לצורות והכללים המפורטים בפרק המיוחד בביצוע תפקידי התובע הכללי.

סעיף 47 - (1) אם נפגשו תובע כללי ואחד מקציני התביעה המשפטית במקום החקירה יהא על התובע הכללי לנהל את פעולות הקצונה המשפטית.

(2) אם אחד מקציני התביעה הנזכרים לעיל החל בעבודתו יהא על התובע הכללי במקרה זה לקבל לידו את החקירה על עצמו או יורה על האדם שהחל בפעולות לסיימן.

סעיף 48 - בעת מלוץ של התפקיד במקרים המפורטים בסעיפים (29, 42) יכול התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להטיל על אחד ממפקדי תחנות המשטרה או הג'נדרמריה חלק מהפעולות הנכללות בתחום סמכותו אם הוא ראה שהיה צורך בכך למעט חקירת האדם שמתלוננים עליו.

סעיף 49 - על קציני התביעה המשפטית - שהם מעוזרי התובע הכללי - להגיש בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ללא שהוי את כל הידיעות ופרטיכל התפיסה במקרים שהם מורשים לערכם יחד עם יתר המסמכים הקשורים בהם.

סעיף 50 - אם הובא לידיעת קציני התביעה המשפטית ידיעות הקשורות בפשע או עוון כשאינם מוסמכים על פי החוק לחקור בהם באופן ישיר יהא עליהם להביא מיד את אותן הידיעות בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

סעיף 51 - (1) אם היה המעשה מסוג פשע או עוון שהוא בתחום סמכותו של בית המשפט לערכאה ראשונה יהא על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לסיים את החקירות שהוא ערך או את אלה שהובאו לידיעתו באמצעות קציני התביעה המשפטית, והוא יתן החלטתו בעניין.

(2) אם המעשה היה מסוג עוון אשר בתי משפט השלום מוסמכים לדון בו יהא עליו אז להעביר ישירות את החיק לבית המשפט המוסמך.

(3) בכל המקרים הנזכרים לעיל תהא העברת החיק נחמכה בסענות התובע הכללי והוא יבקש את אשר ימצאנו לנכון.

השער - הרביעי

הפרק הראשון

פעולות החקירה

(1) התלונות.

סעיף 52 - כל אדם המוצא את עצמו נזיזוק כתוצאה מבצוע פשע או עוון זכאי להגיש תלונה אל התובע הכללי או לבית המשפט המוסמך בהתאם להוראות סעיף 5 מחוק זה ע"י הגשת קובלנה פרטית.

סעיף 53 - כאשר חוגש תלונה אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) הוא יהא מוסמך לחקור אודותיה.

סעיף 54 - הוראות הסעיף 27 הקשורות לידיעות יחולו על התלונות.

סעיף 55 - לא ייחשב המתלונן כקובל פרטי אלא אם הוא צויין במפורש בחור שכזה בגוף התלונה או אם הוגשה בקשה בכתב הקודמת את מתן פסק-הדין ולאחר ששולמו האגרות המשפטיות שיש לשלמן בעד הפיצויים הנחבעים בבקשה.

סעיף 56 - אם השיג הקובל הפרטי החלטה על דחיית אגרת בית המשפט בהתאם לתקנות אגרות בתי המשפט, יהא פטור בעת הגשת התביעה מלהפקיד את סכום האגרה וההוצאות

הכרוכות בהם.

סעיף 57 - אם נאסרה הבאה המתלוננים עליו לדין, בפני בית משפט או אם הוא זוכה ואם התברר כי קובל הפרטי הגיש את קובלנתו בתום לב מותר לפטור אותו מהוצאות והאגרות הנדחות הקשורות בתלונה. כולן או מקצתן.

סעיף 58 - על המתלונן לעמוד בכל שלבי המשפט כקובל פרטי עד לסיום ההליכים המשפטיים בבית המשפט לערכאה ראשונה ואין הוא יכול לחזור בו מתביעתו לאחר מתן פסק הדין.

סעיף 59 - על קובל הפרטי, אשר אינו מתגורר באזור שבתחום סמכותו של החובע הכללי אלמודעי אלעאם לקבוע לו מקום למסירה משפטית ואם לא יעשה כן לא יהא זכאי לערער על אי מסירת המסמכים שיש חובה למסרם לידו בהתאם לחוק.

סעיף 60 - אם הוגשה תלונה בפני חובע כללי (מודעי עאם) שאינו מוסמך לטפל בה עליו להעבירה, על פי החלטה מתאימה שיתן לחובע הכללי (אלמודעי אלעאם) המוסמך לכך.

סעיף 61 - אם הוברר לחובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שגורמי התלונה אינם ברורים די צרכם או מבצע העבירה הוא בלתי ידוע או המסמכים שהוצגו אינם חואמים לעבירה בצורה מספקת. יהא עליו לנהל את החקירה כדי לזהות את עושה העבירה ואז עליו לחקור את האדם או בני האדם שהתכוונו אליהם בתלונה וזאת בהתאם לפרוצדורה הקבועה בסעיף (68) ואילך.

סעיף 62 - (1) אם התנהלה חקירה נגד אדם מסוים בהתאם לתלונה שהוגשה ע"י מתלונן בתור קובל פרטי לפי סעיף 52 אשר הסתיימה בהחלטה על איסור הדיון בבית המשפט, יהא זכאי האדם שמתלוננים עליו לתבוע את האדם שחבץ אותו בתשלום הפיצויים בפני הרשות המוסמכת.

(2) הוראות סעיף קטן 1 לא יחולו אלא אם הוגשה תביעת הזכות הכלל בגין העבירה הפלילית מסוג וגישה הקבועה בחוק הפלילי.

סעיף 63 - (1) כאשר יובא המתלוננים עליו בפני החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יוכח הלה על זהותו ויקרא בפניו את האשמה המיוחסת לו וכן ידרוש את תגובתו עליה. ולאחר שיפנה את חשומת לבו כי מזכותו לא להשיב על האשמה אלא בנוכחות עו"ד,

הזהרת התובע הכללי (מודעי עאם) כנ"ל תרשם בפרטיכל
החקירה, באם סרב המתלוננים עליו ליפה את כוחו של
עורך - דיין או אם לא הופיע עורך - דיין 24 שעות תעשה
החקירה בהעדר עורך - דיין.

(2) במקרה של דחיפות בגלל פחד של שטשוש ההוכחות
מוחר יהיה לבבות את עדותו של המתלוננים עליו
לפני הזמן, בנוכחות עורך-דיינו, בתנאי שיורשה
לעורך הדיין לעיין בחקירתו של מרשהו לאחר סיום
גביית החקירה.

(3) אם המתלוננים עליו מסר עדות. על הפקיד לרשמה
ולאחר מכן להקריאה בפניו והמתלוננים עליו
מסר עדות, על הפקיד לרשמה ולאחר מכן להקריאה
בפניו והמתלונן עליו יחתום עליה בחתימת ידו
או בסביעת אצבעו ולאחר מכן יאשרו אותה הן
התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או הפקיד.

סעיף 64 - (1) המתלוננים עליו, האחראי על הרכוש הקובל הפרטי
או בא כוחם זכאים להיות נוכחים בכל שלבי ההליכים
הקשורים בחקירה מלבד שמיעת העדים.

(2) האנשים שהוזכרו בסעיף קטן (1) זכאים לעיין
בחקירות שבוצעו בהעדרם.

(3) התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) זכאי לתת החלטה
על עריכת חקירה שלא בנוכחות האנשים שהוזכרו
לעיל, אם זה היה במקרה של דחיפות העניין או
אם הוא ראה צורך בכך כדי לגלות את האמת.
החלטת התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) במקרים
כנ"ל אינה ניתנת להשגה אך יהיה חייב להביא
את העניין לידיעת אנשים הנוגעים בדבר לאחר
סמיים את החקירה שהחליט על עריכתה כנ"ל.

סעיף 65 - (1) לא יורשה לכל אחד מהצדדים להעזר ע"י יוחר
מעורך דיין אחד בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)

(2) עורך הדיין זכאי לטעון במשך החקירה על פי רשות
מאח החוקר.

(3) ואם לא הרשה החוקר לעורך הדיין לטעון לפניו יש
לציין זאת בגוף הפרטיכל וזכותו זו של עורך -
הדיין חהא שמורה לו להגשת תזכורת שבה יכלול
את כל טענותיו והשגותיו.

סעיף 66 - (1) התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) זכאי להחליט
על איסור ההתקשרות עם המתלוננים עליו, העצור
לחקופה שאינה עולה על 10 ימים, ושאפשר להאריכה.

(2) איסור כנ"ל אינו חל על פרקליטו של המתלוננים עליו אשר הוא יכול להתקשר עמו בכל זמן ללא נוכחות איש הניחוח הכללי אלא אם החליט התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) את ההפך.

סעיף 67 - (1) העלה האדם שמתלוננים עליו במסך החקירה טענות הקשורות לחוסר סמכות או טענות על אי שמיעה התביעה או אודות ביטולה, או אם הוא טען כי הפעולה אינה גוררת עונש יהא אז על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם), לאחר שמיעה דברי הקובל הפרטי להכריע בטענות הנ"ל חוץ שבוועימים מיום שנטענו הטענות הנ"ל.

(2) החלטת התובע הכללי הנחנח בקשר לכך ניתנת להשגה בפני אלנאיב אלעאם חוץ יומיים מיום מסירת ההחלטה אל המתלוננים עליו, הליך זה אינו מעכב את מהלך החקירה.

2- שמיעה עדים.

סעיף 68 - על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להזמין את בני האדם אשר שמוטיהם הוזכרו בידיעות והחלונה וכן כל האנשים אשר לפי ההודעות שהגיעו לידינו - שיש בידיהם מידע אודות העבירה או על הנאיב וכן על כל האנשים אשר יקבע אותם האדם שמתלוננים עליו.

סעיף 69 - טופסי ההזמנה לעדים יימסרו 24 שעות לפחות לפני היום הקבוע לשמיעתם.

סעיף 70 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ישמע את עדותו של כל עד שנפרד וזאת בנוכחות אחד מפקידינו.

סעיף 71 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יוכח מזהותו של העד ולאחר מכן ישאל אותו אודות שמו, שם - משפחה, גילו, משלוח ידו, מקום מגוריו, וכן אם הוא משרת של אחד הצדדים או אם הוא מבני משפחתו ואח יחס הקרבה ביניהם ולאחר מכן ישביע אותו כי עליו להעיד את האמת לא פחות ולא יותר וכל הפרטים הנ"ל יירשמו בפרטיכל.

סעיף 72 - (1) עדותו של כל עד הרשם בפרטיכל אשר יכול את השאלות המופנות לעד ואת תשובותיו עליהן.

(2) יש לקרוא בפני העד את עדותו ויש לאשרה על ידו וכן יש להחתימו על כל גליון או יוטבע עליו את בוחן אצבעותיו אם הוא היה אנאלפבית ו אם הוא נמנע מלעשות כן, או היה קשה לעשות כן יש לציין זאת בפרטיכל.

(3) בסוף כל פרטיכל יש להזכיר את מספר הגליונות שבהם נגבתה עדותו של העד והתובע הכללי ואחד מפקידיו יחחמו על כל גליון וגליון.

(4) סדרי הדין עצמם יונהגו בקשר ליתר העדויות אשר ירשום אותן התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) בפרטיכולים.

(5) בתום החקירה ייערך לוח שכלול את שמות העדים אשר עדותם נגבתה את תאריך שמיעת העדות וכן מספר גליונות הפרטיכל שכלל את עדותם.

ע"ף 73 - (1) פרטיכל החקירה לא יכלול מחיקות ואין להכניס בין שורותיו תוספות ואם היה צורך במחיקת מלה כל שהיא או הוספת מילה כלשהיא יתא על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) פקידו והאדם שנתן את העדות לחתום ולאשר את המחיקה או את ההוספה בשולי הפרטיכל.

(2) כל הוספה או מחיקה או כל רישום נוסף יהיו בטלים אלא אם אשרו כנ"ל.

ע"ף 74 - עדויות האנשים שטרם הגיעו לגיל 14 ייגבו כהודעות ללא השבעתם בשבועה הקבועה בסעיף 71 אם ראה התובע הכללי (אל מודעי אל עאם) כי הם אינם מבחינים את מהות השבועה.

ע"ף 75 - (1) כל אדם אשר יוזמן למתן עדות חייב להתייצב בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי לתת את עדותו.

(2) במקרה ו העד לא התייצב יחליט התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) על הבאתו והוא יכול לקבוע אותו בקצט שלא יעלה על 5 דיינרים או לפטרם מהקנס אם אי התייצבותו היה מסיבה מתקבלת על הדעת.

ע"ף 76 - אם הוזמן אדם הנמנה על החוגים הדתיים כדי לתת את עדותו בתביעה כל שהיא והוא בקש לתת את השבועה בפני ראש המסדר הדתי או ראש העדה הדתית עליו לפנות מיד אל ראש המסדר או ראש העדה הדתית ויחן את השבועה כשהוא נשבע כי הוא יענה את האמת על כל השאלות אשר יישאל ולאחר מכן הוא יגיש אשור מאותו החוג אשר בפניו ניתנה השבועה שבו צוין כי האדם הנ"ל נתן את השבועה המבוקשת ולאחר מכן הישמע עדותו.

ע"ף 77 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יחליט על גובה הוצאות העד אשר יבקשם והזכאי להם.

סעיף 78 - אם היה העד מתגורר באזור סמכותו של החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) והיה קשה על העד להופיע מחמת מחלה הנחמכת באשור רפואי או מסיבה אחרת מתקבלת על הדעת, יסע החובע הכללי אל ביתו של אותו עד כדי לגבות את עדותו.

סעיף 79 - אם העד התגורר מחוץ לאזור סמכותו של החובע הכללי יבקש אותו חובע את החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) האחר אשר מתגורר העד בתחום סמכותו כדי שתגבה עדותו בכתב ההעברה יש לקבוע את האירועים אשר אודותיהם יש לגבות את העדות.

סעיף 80 - על החובע הכללי המיופה בהתאם לסעיפים 78-79 לבצע את התפקיד שהוטל עליו וישלח לאחר מכן את הפרטיכל שהוערך אל החובע הכללי שהטיל עליו את התפקיד.

3 - החיפוש ותפיסת הדברים הקשורים

בעבירה.

סעיף 81 - אסור להכנס לבתים ולערוך בהם חפוש אלא אם היה אותו אדם, אשר רוצים להכנס אליו ולערוך בו חפוש היה חשוד כי הוא ביצע עבירה או שותף לדבר עבירה או מתערב בה או המחזיק דברים הקשורים בעבירה או הוא היה מסתיר אדם שמתלוננים עליו.

סעיף 82 - בהתחשב עם ההוראות הקודמות, זכאי החובע הכללי, (אלמודעי אלעאם) לערוך את החפושים בכל המקומות אשר עלול להמצא בהם דברים או בני אדם אשר גלויים יעזור לגלוי האמת.

סעיף 83 - (1) ייערך החיפוש בנוכחות המתלוננים עליו אם היה עצור.

(2) אם המתלוננים עליו לא היה עצור וסרב להיות נוכח או היה לו קשה להיות נוכח אם היה עצור מחוץ לאזור שבו יש לערוך את החפוש או אם היה נעדר, יש לערוך את החפוש בנוכחות מוכתאר השכונה או בפני ממלא מקומו של המוכתאר או בפני שני אנשים קרובי המתלוננים עליו או בפני שני עדים שיוזמנו ע"י החובע הכללי.

סעיף 84 - אם לא היה המתלוננים עליו עצור והוא היה נמצא במקום החפוש הוא יוזמן להיות נוכח בעת החפוש ואין צורך להודיע לו על כך קודם לכן.

סעיף 85 - (1) אם היה צורך לערוך חפוש בביתו של אדם שאינו

האדם שמחלוננים עליו, יוזמן האדם הזה להיות נוכח בעת החפוש.

(2) אם האדם הנ"ל היה נעדר או היה קשה לו להיות נוכח ייערך החפוש בנוכחות מוכתארה השכונה או בפני ממלא מקומו או בפני שניים מקיוביו או שני עדים שיוזמנו ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

סעיף 86 - (1) על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לערוך חפוש על גופו של המחלוננים עליו והוא יחפש על גופו של אדם אחר אם הוברר לתובע על סמך הודעות מספיקות, כי אותם האנשים פתחים דברים שיש בהם משום גלוי האמת.

(2) אם המחפש היה נקבה, יש לערוך את החפוש ביריעה אשה שתוזמן למטרה זו.

סעיף 87 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יהיה מלווה ע"י אחד מפקידיו ויתפוס או יצווה לתפוס את כל הדברים הנראים לו כנחוצים לגלוי האמת, ויערוך בהם פרטיבל וידאג לשמירתם בהתאם להוראות סעיף קטן ו מסעיף 35.

סעיף 88 - התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) מוסמך לחפוש במשרדי הדואר והמברקה את כל המכתבים, האגרות העתוננים, דברי דמוס והצדורות וכל המבוקים וכן הוא רשאי לפקח על כל השיחות האלפונניות כל עוד שיש משום כך תועלת לגלוי האמת.

סעיף 89 - (1) אם היה צורך לחפש מסמכים יהא על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) בלבד או על פקיד מקציני החביעה, שנחקק לכך בהתאם למקובל, לעיין בהם לפני תפיסתם.

(2) לא יפתח חותם ואין להפריד מסמכים לאחר תפיסתם אלא בנוכחות המחלוננים עליו או בפני בא כוחו, או בהעדרם אם הוזמנו בהתאם למקובל ולא נוכחו וכן יוזמן האדם אשר בוצעה הפעולה אצלו כדי להיות נוכח בה, יש ללכת לפי הפרוצדורה הזאת עד כמה שאפשר כל עוד אין צורך הקובע את הסטייה מזאת.

(3) התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לבדו יעיין במכתבים ובמברקים שנחפסו היכף לאחר קבלתו אם המסמכים האלה בחוץ מעטפה חתומה והוא יחזיק במכתבים ובמברקים הנראים לו דרושים

לגלוי האמת או אשר דבר קשירתם בזולת
מזיק לרשות החוקרת והוא ימסור את השאר
אל המחלוננים עליו או לבני האדם שמופנית
אליהם.

(4) מוטב לשלוח מקור המכתבים והמברקים שנחפסו
כולם או מקצתם או העתק מהם אל המחלוננים
עליו או אל האדם שאליו הם הופנו בהזדמנות
הקרובה ככל שאפשר. אלא היה דבר קשירתה
בהם מזיק לרשות החוקרת.

(5) בנוגע לשטרי כסף, יש להחיל עליהם את
הוראות סעיף קטן 2 מסעיף 35.

סעיף 90 - הדברים התפוסים אשר לא ידרשו אותם בעליהם
במשך שלוש שנים מיום סיום המשפט הקשור בהן
יהיו בבעלות הממלכה ללא צורך במחן פסק-דין
בגינם.

סעיף 91 - אם היה החפץ התפוס מסוג אלה שמחלקלל במשך
הזמן או החזקתו מחייבת הוצאות הפוחחות מערכו
רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לצוות
על מכירתו במכירה פומבית כאשר מאפשרים זאת
פעולות החקירה ובמקרה זה יהא לבעל הזכות
לדרוש אותם במועד המפורט בסעיף הקודם במחיר
אשר נמכרו בו אותם החפצים.

סעיף 92 - (1) רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
להסמיך שופט שלום שבאזורו או תובע
כללי אחר לנקוט בפעולת החקירה במקום
שבתחום סמכותו של השופט המבוקש והוא
זכאי לבקש אחד מפקידי הקצונה המשפטית
לערוך כל פעולת חקירה חוץ מגביית עדותו
של המחלוננים עליו.

(2) שופט השלום או פקיד מקציני התביעה
המשפטית שהוסמכו כלעיל יקבל את תפקידי
התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) בעניינים
הקבועים בגוף ההסמכה.

4 - הכניסה ללא הודעה.

סעיף 93 - כל איש משטרה או גנדרמריה רשאי להכנס לכל
בית ולכל מקום ללא הודעה ולעשות חקירה
בהם:

1 - אם היה לו יסוד להאמין כי מבוצע בו

- פשע או בוצע בו פשע לפני זמן מה.
2. אם המתגורר באותו מקום ביקש עזרת המשטרה או הגנדרמריה.
3. אם אחד הנמצאים באותו מקום ביקש את עזרת המשטרה או הגנדרמריה והיה שם, והיה מקום להאמין כי מבוצע שם מעשה עבירה.
4. אם היה עוקב אחרי אדם שנמלט ממקום מעצרו החוקי ונכנס לאותו מקום.

סעיף 94 - למעט המקרים המאזכרים בסעיף הקודם אסור לכל קצין או שוטר או ג'נדרמריה, אם הוסמך על פי הודעה או לא, להכנס לכל מקום ויחפש בו אודות כל אדם או כל חפץ אלא אם היה מלווה ע"י מוכתאר השכונה או ע"י שני אנשים הגרים בה.

סעיף 95 - על האדם אשר מבצע את החקירה אם על פי צו חקירה או ללא צו לערוך דו"ח בכל החפצים אשר חפש אותם ועל כל המקומות שבהם נמצאו ויחתום על הדו"ח הזה כל אדם שנוכח בפעולות החקירה או יטביע את טביעת בוהן ידו במקרה שאינו יודע לכתוב.

סעיף 96 - יורשה לאדם המתגורר במקום שבו בוצעה החקירה או לכל אדם אחר המיצג אותו להיות נוכח בעת החפוש ויקבל עותק אחד מהדו"ח שנערך על החפצים שנתפסו כשהוא חתום ע"י העד או עדים או חותמים באצבע בבוהן ידו.

סעיף 97 - (1) בעת החפוש והחקירה במקום כל שהוא כי נחשד אדם שיש בידו חומר אשר מתקיימת אודותיו חקירה מותר לחפש מיד את אותו מקום.

(2) יש לערוך דו"ח על כל החפצים אשר נמצאו ברשותו של אדם כנ"ל ואשר נתפסו ממנו, על כל העדים לחתום על הדו"ח הנ"ל בצורה הקבועה בסעיף 95 ויינתן העתק ממנה אם בקשו זאת.

5 - הודעות הצגת מסמכים

סעיף 98 - אם ראה החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שיש צורך בהצגת מסמך או דבר כל שהם שיש לו קשר עם החקירה או החפוש או הדיון בבית המשפט או אם הוא העדיף את הצגתו הוא רשאי להוציא הודעה אל כל אדם שלפי דעתו כי אותו מסמך או דבר נמצאים ברשותו או בחזקתו ובה יבקש מאותו אדם להתייצב בפניו בשעה ובמקום שנקבעו בהודעה או להציג את המסמך או את הדבר.

6 - תפישת המתלוננים עליו.

סעיף 99 - כל פקיד מפקידי הקצונה המשפטית יכול לצוות על תפישת המתלוננים עליו המזדמן לפניו אשר יש נגדו ראיות מספיקות על האשמתו במקרים הבאים:

1. בפשעים
2. במקרה של ביצוע עוון אם החוק מעניש עליו במאסר שלא יעלה על ששה חודשים.
3. אם העבירה היחה מסוג עוון שעונשו מאסר והמתלוננים עליו היה תחת פיקוח משטרה או אם לא היה לו מקום מגורים קבוע וידוע בממלכה.
4. בעוונות מסוג גניבה, אילוף תקיפה חמורה והתנגדות לרשות הציבורית תוך שמוש בכוח או באלימות או הסתה למעשה תוצבה ופגיעה בכבוד המוסר הציבורי.

סעיף 100 - על פקידי הקצונה המשפטית לשמוע מיד את דברי המתלוננים עליו אשר נתפס ואם לא השתכנע ממנה הוא יעביר אותו תוך ארבעים ושמונה שעות אל החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לגבות את עדותו תוך 24 שעות ולאחר מכן הוא יחליט על מעצרו או על שחרורו.

סעיף 101 - כל אדם אשר ראה את מבצע העבירה מעורב בפשע או בעוון אשר החוק מרשה במקרה זה אם המעצר עליו לחפוש את אותו עבריין ויסגיר אותו לאנשי רשות הציבורים הקרובים ביותר ללא צורך בצו תפיסה של אותו עבריין.

סעיף 102 - אם היחה העבירה שמעורבים בה מסוג אשר ההליכים בהן תלוי בהגשת חביעה אסור לאסור את המתלוננים עליו אלא שאם הוגשה תלונה ע"י האדם הזכאי להגשתה ובמקרה זה מותר שהתלונה תוגש לאחד מאנשי הרשות הצבורית שהיה נוכח באותו מקום.

סעיף 103 - אסור לתפוש כל אדם או לאסור אותו אלא על פי צו מאח הרשויות המוסמכות לכך בחוק.

7 - בתי הסוהר ובתי המעצר.

סעיף 104 - בתי הסוהר ובתי המעצר יוסדרו וייקבעו בצווים חוקיים.

סעיף 105 - אסור לאסור אדם כל שהוא אלא בבתי הסוהר המיועדים לכך ואסור לממונה על בית סוהר לקבל כל אדם בבית הסוהר אלא על פי צו חתום ע"י הרשות המוסמכת ואין להשאיר אותו שם לאחר התקופה הקבועה באותו צו.

סעיף 106 - (1) ראש אלניאבה אלעאמה, אל נאיב אלעאם. נשיא בתי המשפט וערכאה ראשונה (אלבדאיה) ונשיאי בתי המשפט לערעורים זכאים לבקר בבתי הסוהר הצבוריים הנמצאים באזור חחום סמכותם ולהווכח מאי המצאותו של אסיר או עצור באופן בלתי חוקי והם רשאים לעיין ברישומי בתי הסוהר והמאסר וכן לקבל העתקים מהם וכן להחקיר בעציר או אסיר כל שהוא ולשמוע מפיו כל תלונה שרצונו להביא בפניהם ועל מנהל ועובדי בית הסוהר להגיש להם כל עזרה על מנת שיהיה בידם להשיג את כל המידע אשר ידרשו אותו.

(2) על התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או שופט שלום במקומות שלא מצוי בהם תובע כללי (מודעי עאם), לבקר את בתי הסוהר הנמצאים באזור חחום סמכותם לפחות פעם אחת בחודש למטרות המפורטות בסעיף קטן 1.

(3) על נשיאי בתי המשפט הפליליים, כל אחד מהתובעים הכלליים ושופטי השלום (במקומות שלא מצוי בהם תובע כללי לצוות על מנהלי בתי המעצר והמאסר הנמצאים באזור בתי המשפט שבהם הם מכהנים על נקיטת כל ההליכים שמחייבת אותם החקירה או הדיון המשפטי בבית המשפט.

סעיף 107 - כל עציר או אסיר זכאי להגיש בכל זמן שהוא אל הממונה על בית הסוהר תלונה אם בכתב או בעל פה וכן לבקש מאת הממונה הנ"ל להביא אותה תלונה בפני אלניאבה אלעאמה, על הממונה הנ"ל לקבל את התלונה ולמסור אותה מיד לאחר רישומה בספר הרישום שבבית הסוהר המיועד לכך.

סעיף 108 (1) על כל אדם שנודע לו על המצאותו של אדם העצור או האסור באופן בלתי חוקי או המצאות אדם כזה במקום שאינו מיועד למעצר או למאסר להודיע על כך לאחד מעובדי אלניאבה אלעאמה, על איש אלניאבה אלעאמה שנודע לו על כך להגיש מיד אל המקום שבו מצוי העציר או האסיר וליזום חקירה וכן לצוות על שחרורו של אותו העציר או אותו האסור שנעצר או נאסר באופן בלתי חוקי וכן לערוך פרטיכל על כך.

(2) אם עובדי הניאבה אלעאמה הנ"ל התרשלו בנקיטת הצעדים הנ"ל ייחשבו הם כשותפים בעבירה שלילת חופש הפרט ואז יינקטו נגדם הצעדים החוקיים בחור שכזאת.

8-הוכחת זהות העבירים.

סעיף 109 - שר הפנים רשאי, על פי הסכמת הוד מעלתו של המלך המרום, להתקין תקנות להוכחת זהות האסירים, בין ע"י צלומם ובין ע"י קבלת תאורג הגופני או ע"י טביעת אצבעות האסירים הנ"ל, וכן לרישום הסמנים המוכיחה את זהותם.

סעיף 110 - (1) כל אדם אשר נאשם בעבירה עבירה והוא נעצר באופן חוקי בגין אותה עבירה, לציית לכל הליך שיש בו לעזור להוכחת זהותו וכן להצטלם תוך הדגשת תיאוריו הגופניים ו/או למסור את טביעת אצבעותיו עם יתרהסימנים אשר יוכיחו את זהותו. וזאת על פי בקשת כל קצין משטרה או קצין הגנדרמריה האחראי על תחנת המשטרה או על פי בקשת הממונה על בתי הסוהר

(2) כל אדם אשר מסרב לציית לפעולות הוכחת הזהות או נמנע מלעשותם ייחשב כמבצע עבירה ויוטל עליו עונש, שיינתן ע"י בית משפט השלום שלא יעלה על 14 יום ולא יהא משוחרר מהחובה לציית להוראות התקנות הנזכרות לעיל.

הפרק - השני

הודעות ההזמנה לדין וצווי ההבאה והמעצר.

סעיף 111 - (1) במשפטים הפליליים בגין פשע או עוון רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להסתפק בהודעות הזמנה התיצבות המוזמן והוא רשאי להחליפה בצו מעצר לאחר חקירת המתלוננים עליו אם החקירה תחייב זאת.

(2) אם לא התיצב האדם שמתלוננים עליו או היה חשש שהוא יימלט יוציא התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) נגד האדם הנ"ל צו הבאה.

סעיף 112 - (1) התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) יחקור מיד את האדם שמתלוננים עליו שנדרש להתייצב על פי הודעה התיצבות, אך הוא יחקור את האדם שמתלוננים עליו - אשר הובא על פי צו הבאה - חוך 24 שעות מאז שהוחזק במשמורת.

(2) בתום 24 שעות, יהא על הממונה על המשמורת מיוזמתו הוא להביא מיד את המתלוננים עליו בפני התובע הכללי אלמודעי אלעאם כדי שיחקור אותו.

סעיף 113 - אם נעצר המתלוננים עליו על פי צו הבאה והוא נשאר במשמורת לתקופה העולה על 24 שעות מבלי שיחקרו אותו או מבלי שיובא בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כפי שפורט בסעיף 112 ייחשב מעצרו זה כשרירותי ויינקט נגד הפקיד האחראי צעדים משפטיים בגין עבירת שלילת חופש הפרט הקבועה בחוק הפלילי.

סעיף 114 - (1) לאחר חקירת המתלוננים עליו רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להוציא נגדו צו מעצר לתקופה שלא תעלה על 15 יום אם המעשה המיוחס לו מחייב עונש מאסר או עונש חמור ממנו ובעת הצורך מותר להאריך את התקופה הזאת לתקופה נוספת שלא תעלה על 15 יום מדי פעם בפעם.

(2) במהלך נקיטת הליכי החקירה בעבירות מסוג עוון רשאי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לבטל את צו המעצר בתנאי שהמתלוננים עליו יקבע את מקום מגוריו המצוי באזור סמכותו של התובע הכללי כדי שאפשר למסור לו שם

את כל המסמכים המשפטיים הקשורים בחקירה
וביצוע פסק - הדין.

סעיף 115 - הודעות ההזמנה, צווי ההבאה והמעצר, ייחתמו
ע"י התובע הכללי אשר הוציא אותם והם יוחתמו
בחותם משרדו של הנ"ל והם צריכים לכלול בהם
את שם המתלוננים עליו, שם משפחתו ותאוריו וסמני
היכר עד כמה שאפשר וכן את סוג ההאשמה.

סעיף 116 - בצו המעצר תפורט העבירה אשר בגינה ניתן הצו
וכן יש לפרט את סוג העבירה ואת סעיף החוק
הרלבנטי, וחקופת המעצר.

סעיף 117 - הודעות ההזמנה וצווי ההבאה והמעצר יימסרו
למתלוננים עליו ויניתנו לו העתקים מהם.

סעיף 118 - הודעות ההזמנה וצווי ההבאה והמעצר יהיו תקפים
בכל מקום שבממלכה הירדנית.

סעיף 119 - כל אדם שלא מציית לצווי ההבאה או אם ינסה
להמלט יובא בכח ואם היה צורך בכך ייעזר איש
הרשות שהוטל עליו ביצוע הצו בכוחות המזוינים
הנמצאים במקום הקרוב ביותר.

סעיף 120 - על הפקיד שהוטל עליו ביצוע צו המעצר להביא
עמו כח מזויין מאלה הנמצאים במקום הקרוב ביותר
למקום ביצוע הצו שיש בהם כדי לחפוס את המתלוננים
עליו והבאתו, על מפקד הכח שבמקום כנ"ל להענות
לבקשה כפי שמפורט בצו.

הפרק השלישי

שחרור מעצר.

סעיף 121 - (1) ראוי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לתת
החלטה על שחרורו של כל אדם עצור בגין
עבירה מסוג עוון לאחר שיתן ערבות, אם
העניף היה מצדיק זאת, בית המשפט ראוי
לתת החלטה שחרור בערבות מאחר שהעניף
הועבר אליו או תוך קיום הדיון באותו בית
משפט.

(2) ראוי התובע הכללי לשחרר את המתלוננים
עליו 5 ימים לאחר חקירתו אם היה העונש
המקסימלי הקבוע לאותה העבירה מסוג עוון,
מאסר עד שנה והיה למתלוננים עליו מקום

מגורים בממלכה הירדנית ההאשמית, בתנאי שהוראות סעיף זה לא יחולו על אדם שנגזר עליו עונש מאסר העולה על שלושה חודשים בגין פשע שבוצע קודם לכן.

סעיף 122 - בקשת שחרור ממצר בערבות בעבירות מסוג עוונות חובש אל:

1. התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אם החקירות עדיין מנוהלות בפניו.
2. בית המשפט אשר בפניו מתקיים הדיון נגד המתלוננים עליו, אם הענין הובא בפני בית המשפט.
3. לבית המשפט אשר הוציא את פסק-הדין או לבית המשפט לערעורים שאליה הוגש הערעור אם ניתן פסק דין בענין והוגש עליו ערעור.

סעיף 123 - (1) לא ישוחרר בערבות אדם אשר יוחסה אליו עבירה הגוררת עונש מות או מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם או הוטל עליו עונש כנ"ל.

(2) בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (1) לא ישוחרר ממצר כל אדם בערבות, אשר יוחסה לו עבירה בגין פשע, אך רשאי בית המשפט להסכים, בנסיבות מיוחדות על השחרור בערבות אם ראה כי דבר זה לא ישפיע על מהלך החקירה ובניהול המשפט ודבר זה אינו פוגע בשלום הציבורי ובמקרה כזה תוגש בקשת השחרור אל:

(א) בית המשפט אשר עומד לדון את הנאשם אם התיק טרם הועבר לבית המשפט.

(ב) בית המשפט אשר בפניו עומד הנאשם לדין אם התיק הועבר בפניו על סמך האשמה הדניים בה.

(ג) בית המשפט אשר הוציא את פסק-הדין או לבית המשפט לערעורים אשר בפניו מערערים על פסק-הדין אם הוא ניתן פסק הדין באותה תביעה והוגש עליו ערעור.

סעיף 124 - ערעור על החלטת התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) לשחרור ממאסר יוגש אל בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה)., ערעור על פסק-דין הניתן ע"י שופט שלום יוגש אל בית המשפט לערעורים תוך 3 ימים אשר לגבי אלנאיב אלעאם יתחילו מעת שהיגיעו המסמכים למשרדו לעיון ולגבי המחלוננים עליו יתחילו מעת ביצוע המסירה המשפטית.

סעיף 125 - דרישת השחרור ממעצר חוגש על גבי בקשה, בית המשפט ידון בבקשה לאחר עיון בחוות הדעת של אלניאבה אלעאמה.

סעיף 126 - (1) בית המשפט, התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)

או שופט השלום אשר אליהם הוגשה בקשת השחרור ממעצר בערכות רשאים לתת החלטת שחרור או לסרב את מתן החלטה כזאת וכן הם רשאים לעיין שנית בהחלטתם הקודמת הכל לפי המקרה.

(2) על כל אדם שהוחלט על שחרורו בערכות להגיש כתב ערבות בגובה הסכום החליטה עליו הרשות שנחנה את ההחלטה או מוסל עליו לחתום על כתב התחייבות אשר החליטה עליו הרשות הנ"ל ויותנה בשטר הערבות או בשטר ההתחייבות כי על המתלוננים עליו להתייצב בכל שלב משלבי החקירה או בעת הדיון בבית המשפט או בעת ביצוע פסק - הדין או כל עוד שנתבקש להתייצב.

(3) רשאים הרשות שהוציאה את החלטת השחרור בערבות להרשות את הפקדת פקדון כספי במקום הערבות.

(4) שטרי הערבות או ההתחייבות ייערכו בפני:

א. שופט השלום, אם הוא נחן את החלטת השחרור בערבות בתנאי שגוף הנכבדים יאשר על יכולתו של הערב למלוי הערבות.

ב. הנוטריון הצבורי אם ההחלטה ניתנה ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או בית המשפט, בתנאי שהנוטריון הצבורי יאשר על יכולתו של הערב ואפשרויותיו הכספיות המאפשרות לו לעמוד בהתחייבות.

(5) כאשר חדרש נוכחות אדם ששותרר בערבות חשלה החראה אל הערב שבה יידרש להביא

את הנערב. ואם שוחרר אדם על סמך שטר התחייבות
יותר אישית בדבר הצורך לנכוחותו, על ההתראות
הנשלחות בשני המקרים לעיל יחתום התובע הכללי
(אלמודעי אלעאם) או נשיא בית המשפט או שופט
השלום הכל לפי הענין.

סעיף 127 - אם שוחרר אדם על פי ערבות או על פי שטר התחייבות
בהתאם לחוק זה רשאי בית המשפט או שופט השלום או
התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שיש להם זכות לדון
בתביעה :

א. להוציא צו תפיסה על אותו אדם אם היה להם
סיבה לחזור ולעיין בהחלטת השחרור וזאת ע"י
ביטול אותה החלטה או החלפתה בהחלטה אחרת,
ואין נפקא מיניה אם זה ע"י הגדלת סכום הערבות
או ע"י הגשת סוגים אחרים או ע"י הגדלת ערך
שטר ההתחייבות .

ב. לתת צו תפיסה נגד אותו אדם ולעצרו אם הם החליטו
על ביטול צו השחרור או אם הפר האדם הנערב את
תנאי החלטת השחרור המתוקנת בכל צורה שהיא
מהצורות המוזכרות בסעיף קטן א של סעיף זה.

סעיף 128 - (1) רשאי כל אדם אשר חתם על שטר ערבות ברבא
אדם ששוחרר בערבות להגיש בכל עת, בקשה אל
בית המשפט או אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
או אל שופט השלום אשר החליטו על קבלת שטר
הערבות ובה יבקש את ביטול הערבות בשלמותה
או בכל הקשור להתחייבותו לבדו.

(2) על סמך הגשת הבקשה כנ"ל יוציא בית המשפט
או התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או שופט
השלום הזמנה להתייצב או צו הבאה נגד האדם
אשר שוחרר, הכל לפי הענין, ובו יצווה על המשותף
להתייצב או הבאתו בפניהם, ובכל מקרה לא ישוחרר
הערב מהערבות שנתן כל עוד לא יתייצב הנערב
בפני הרשות אשר הוציאה את צו התפיסה.

(3) אם התייצב או הובא האדם על פי הצו שניתן
נגדו או הופיע בעצמו מרצונו, תבוטל הערבות
בשלמותה או בכל הקשור בה כפי שהוזכר בבקשה
ויוטל על אותו האדם להגיש ערב אחר בעל יכולת
או ערבים אחרים בעלי יכולת או להפקיד פקדון
כפפי בהתאם להוראות סעיף קטן 3 של סעיף 126
ואם לא עשה כן יוחלט על מעצרו.

סעיף 129 - (1) אם לא יתקיים התנאי שנקבע ביטור הערבות או בשטר ההתחייבות, רשאי בית המשפט המוסמך אשר בפניו היה צריך להיות הדיון בביצוע אותו תנאי, להוציא צו הבאת האדם אשר שוחרר בערבות וכך להחליט על מעצרו.

(2) על בית המשפט המוסמך לתת החלטה לחילוט הפקדון הכספי ששולם לטובת האוצר או להחליט על תשלום סכום שטר הערבות או שטר ההתחייבות לאוצר באם לא הופקד פקדון כספי.

(3) כשבית המשפט נותן החלטה כנ"ל או לאחר הוצאת ההחלטה רשאי לנכות את הסכום אשר החליט על חילוטו או שיש לשלמו עד כדי למטה ממחציתו או להחליט על ביטול אותה ההחלטה, ללא תנאים באם האדם ששוחרר בערבות החייב או באם הוא הובא ע"י הערב לפני מתן פסק-הדין בתביעה או במשך שלושה חדשים מיום מתן החלטה המורה על החילוט או על התשלום או לסיבה אחרת כל שהיא אשר תירשם בחוך הפרטיכל.

(4) ההחלטה אשר קובעת את החילוט או התשלום של כל סכום לאוצר ואשר ניתנת על פי הוראות סעיף קטן (3) היא תקפה מכל הבחינות אבל עומדת זכות הערעור לאדם הניזוק מהחלטה כאילו היתה החלטה שניתנה בתביעה אזרחית שהוגשה ע"י אלנאיב אלעאם נגד האדם אשר נגדו ניתנה החלטה. החלטות התשלום יש לבצע ע"י משרד ההוצאה לפועל.

(5) אם מח הערב לפני חילוט או גביית סכום הערבות יהא פטור עזבונו מכל התחייבות, הקשורה בערבות ואז רשאים הרשות אשר החליטה על השחרור בערבות להוציא צו הבאה או צו תפיסה נגד האדם שנערב ובעת הבאתו או בעת החייצבותו יוטל עליו המצאח ערב אחר בעל רכוש או יתבקש להפקיד פקדון כספי בהתאם להוראות סעיף 126 (3) ובאם לא קיים זאת ננתן החלטה בדבר מעצרו.

הפרק הרביעי

החלטות אלניאבה אלעאמה לאחר סיום החקירה.

סעיף 130 - א. אם הוברר לתובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כי המעשה אינו מהווה עבירה, או לא הוכח כי המתלוננים עליו הוא אשר ביצע את העבירה התישנה בגלל חוק ההתיישנות או פקעה ע"י מותו של העבריין או בוטלה ע"י חנינה כללים, יוחלט בשני המקרים הראשון והשני - על אי העמדת המתלוננים עליו בפני בית המשפט ובמקרים האחרים יש לבטל את התביעה הציבורית ותיק התביעה יועבר מיד אל אלנאיב אלעאם.

ב. אם יאה אלנאיב אלעאם כי החלטה בדין יסודה, היא עליו תוך שלושה ימים מיום שיגיע תיק התביעה ללשכתו, לתת החלטה המאשרת אותה החלטה ויצווה על שחרור המתלוננים עליו, אם הוא היה עצור - ואם הוא ראה צורך כי מן החובה לערוך חקירה אחרת בתלונה הוא יצווה על החזרת התיק אל התובע הכללי כדי שהלה ישלים את אותם דברים החסרים.

ג. אם יאה אלנאיב אלעאם כי החלטת התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אינה סבירה הוא יחליט על ביטול ההחלטה וימשיך בהליכי התביעה לפי הסדר הבא:

אם היה המעשה מהווה עבירה מסוג פשע יחן החלטה על האשמת המתלוננים עליו, ואם היחה העבירה מסוג עוון או חטא יחליט על הצורך בהבאתו לבית המשפט בגלל אותה עבירה והוא יחזיר את תיק התביעה את התובע הכללי כדי שיגישה לבית המשפט המוסמך לדון אותו.

סעיף 131 - אם התברר לתובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כי המעשה מהווה חטא יביא את המתלוננים עליו בפני בית המשפט המוסמך והוא יצווה על שחרורו אם לא היה עצור בגין סיבה אחרת.

סעיף 132 - אם התברר לתובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כי המעשה מהווה עבירה מסוג עוון יחליט כי המתלוננים עליו הוא בחזקת חשוד בגין אותה עבירה והוא יעביר את תיק התביעה לבית המשפט המוסמך כדי לדון אותו.

סעיף 133 - (1) אם התברר לתובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כי המעשה מהווה עבירה מסוג פשע וכי יש בידינו ראיות מספיקות כדי להביא את המתלוננים עליו

בפני בית המשפט, הוא יחליט כי המתלוננים עליו הוא בחזקת חשוד בגין אותה העבירה כדי שיתן את הדין בפני בית המשפט הפלילי המוסמך ותיק התביעה וישלח אל אלנאיב אלעאם.

(2) אם ראה אלנאיב אלעאם כי ההחלטה המחשידה היא בדין יסודה, יחליט על האשמת המתלוננים עליו באותה עבירה ויחזיר את תיק התביעה אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי שיגישו לבית המשפט המוסמך על מנת לדון אותו.

(3) אם ראה אלנאיב אלעאם כי יש לערוך חקירה אחרת בתביעה יחזיר את התיק אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי שיעשה אותה חקירה.

(4) אם ראה אלנאיב אלעאם כי המעשה אינו מהוה עבירה או לא היה הוכחה מכרעת שלפיה ביצע המתלוננים עליו את אותה עבירה או אם ההוכחות אינן מספיקות או אם העבירה התישנה או אם פקעה ע"י מותו של המתלוננים עליו או ע"י מתן חנינה כללית יחליט אלנאיב אלעאם על ביטול החלטת התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) וכך הוא ימנע את הבאת המתלוננים עליו בפני בית המשפט בשלושת המקרים הראשונים ובמקרים האחרים יבטל את התביעה הצבורית ויצווה על שחרור המתלוננים עליו אם היה עצור, כל עוד שלא היה עצור בגלל סיבה אחרת.

(5) אם ראה אלנאיב אלעאם כי המעשה אינו מהוה עבירה מסוג פשע כי אם הוא מהווה עבירה מסוג עוון, יחליט על ביטול החלטת התובע הכללי מבחינת סוג העבירה והוא יחליט כי המתלוננים עליו חשוד בגין עוון ויחזיר את תיק התביעה לידי התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי להעבירו לבית המשפט המוסמך כדי שידון בתביעה.

סעיף 134 - חוקף צו המעצר הנתן נגד המתלוננים עליו יישאר בחוקף עד אשר יוציא אלנאיב אלעאם את החלטתו בתביעה, אם החלטתו היתה הרשעת המתלוננים עליו או הבאתו בפני בית המשפט, הוא יישאר בחוקף עד לסיום הליכי בית המשפט או עד אשר ישחררו בהתאם למקובל.

סעיף 135 - החלטות התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ואלנאיב אלעאם הנזכרים בפרק זה (כל זמן שיש צורך בכך) חייבים לכלול את שם המתלונן ואת שם המתלוננים עליו, שם משפחתו, גילו, מקום לידתו, ומקום

מגוריו, ואם הוא היה עצור יש לנקוב בתאריך מעצרו עם פירוט תקציר אודות המעשה המיוחס אליו, תאריך אירוע המעשה, סוגו, תיאורו המשפטי וסעיף החוק שמסתמכים עליו וההוכחות שנאספו על ביצוע אותה העבירה וכן הסיבות אשר הביאו למתן ההחלטה עצמה.

סעיף 136 - יוציא אלנאיב אלעאם החלטה אחת בעבירות הקשורות זו בזו שיש להסיק אותם מתוך המסמכים שהובאו בפניו באם היה חלק מהעבירות מסוג פשע והחלק האחר מסוג עוון תועבר החביעה כולה לבית המשפט המוסמך כדי שידון בכולם בעת ובעונה אחת.

סעיף 137 - העבירות השלובות יהיו:

- (1) אם בוצעו ע"י מספר אנשים כולם יחד בעת ובעונה אחת.
- (2) אם בוצעו ע"י אנשים מספר בזמנים ובמקומות שונים על סמך הסכם שהיה ביניהם.
- (3) אם היו חלק מהעבירות הכנה או התחלה לאירועים ולהשלמתם או להבטחת אי העונשת מבצעייהם.
- (4) אם היו הדברים סגנגבו או שנמעלו או אשר הושגו ע"י ביצוע פשע או עוון ע"י שיתוף אנשים מספר בהסתרתם כלם או מקצתם.

סעיף 138 - אם נתגלו הוכחות חדשות המאשרות את האשמה נגד האדם שמתלוננים עליו אשר נמצע דבר הבאתו לדין, בגלל חוסר הוכחות או שהיו ראיות בלתי מספיקות יהא על החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אשר נתן את החלטה או ההבאה למשפט לערוך חקירה חדשה והוא רשאי, חוץ כדי חקירה, להוציא בו מעצר נגד המתלוננים עליו אפילו אם היה משוחרר.

סעיף 139 - כהוכחות חדשות ייחשבו עדויות העדים אשר שמותיהם הוזכרו כבר בתלונה ולא היה בידי אלניאבה להביאם לעדות בזמנו וכל המסמכים והפרטיכלים אשר לא נבדקו אם היה בה משום חיזוק ההוכחות או המשכת החקירה בצורה אשר תביא לגלוי האמת.

ה ס פ ר - ה ש נ י

הדיון המשפטי

ה ש ע ר - ה ר א ש ו ן

ה ס פ ס ו ת

סעיף 140 - בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) תדון בראש ובראשונה בהתאם לסמכותה בכל תיקי העונות אשר יועברו אליה ע"י החובע הכללי (אלמודעי אלעאט) או ע"י ממלא מקומו, אשר הם מחוץ לסמכותם של בתי משפט השלום, והוא ידון בבית משפט פלילי בכל העבירות מסוג פשע וכן בעבירות מסוג עוון המשולבות עם הפשעות המועברים אליה בהתאם להחלטת האישום.

ה פ ר ק - ה ר א ש ו ן

שמירת הסדר הציבורי בישיבות בית משפט, והעבירות הפוגעות בכבוד התפקיד הציבורי.

- (1) סעיף 141 כללי הסדר וניהול הישיבה הם בסמכות של יושב הראש.
- (2) אם במשך ישיבת בית המשפט הסתמן ע"י אחד הנוכחים באולם בימ"ש כל סימן או מטרה או זלוזל או חנועת רעש בכל צורה שהיא או אם הוא עשה דבר הפוגע בסדר הישיבה, יצווה יו"ר הישיבה או השופט על הוצאתו מהאולם.
- (3) אם אחד הנוכחים כלעיל לא ציית אם הוא חזר לאחר שגורש יצווה יו"ר הישיבה או השופט על מאסרו לחקופה שלא חעלה על 3 ימים.
- (4) אם אי הסדר נעשה ע"י אדם שהוא בעל תפקיד בבית המשפט, על בית המשפט להודיע על כך לראש הרשות כדי שינקוט נגד אדם כנ"ל בעונשים המשמעתיים.
- (1) - סעיף 142 - אם במשך ישיבת בית המשפט בוצע עוון או חטא ע"י אדם כל שהוא והיה מסמכותו של בית המשפט לדון באותה עבירה רשאי בית המשפט לדון אותו לאלתר, לאחר שמיען

טענות נציג אלניאבה אלעאמה וכן טענות הגנה מאותו אדם, ולדון אותו בעונשים ההולמים את העבירה, פסק דין כזה כפוף ליתר ההוראות החלים על פסקי הדין הניתנים ע"י בית המשפט הזה.

(2) אם היתה העבירה מחוץ לסמכות בית המשפט, על בית המשפט לערוך פרטיכל הכולל את העובדות ויישלח אותו יחד עם המתלוננים עליו כעצור אל החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי להמשיך בהליכים המשפטיים נגד אותו אדם.

(3) הדיון המשפטי נגד המתלוננים עליו במקרה זה לא יהיה תלוי בחלונה או תביעה אישית אם אותה העבירה היא מסוג העבירות אשר החוק מתנה את הגשתה לאחר הגשת תביעה או קובלנה אישית.

סעיף 143 - אם העבירה המבוצעת היתה מסוג פשע יערוך יושב ראש בית המשפט או השופט פרטיכל על העובדות ויצווה על מעצר המתלוננים עליו ויעבירו לידי החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי שימשיך בהליכים נגד אותו אדם.

סעיף 144 - העבירות המבוצעות בישיבת בית המשפט אשר לא דן בהם בית המשפט מיד לאחר קיום הדיון, יהא הדיון בה בהתאם לסדרי הדין הרגילים.

סעיף 145 - אם עורך-הדין עשה במהלך תפקידו בישיבת בית המשפט ובאשמחו דבר המחייב נקיטת הליכים פליליים נגדו או דבר אשר מותר לסווגו כפגיעה בסדר הציבורי, על יו"ר הישיבה לערוך פרטיכל בעובדות ואז יהא בית המשפט רשאי לתת החלטה על העברת עורך הדין לידי החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי שהלה יערוך חקירה באם הדבר היה מצדיק נקיטת הליכים פליליים או העברתו אל נשיא לשכת עורכי הדין אם העניין מצדיק נקיטת הליכים משמעתיים.

בשני המקרים דלעיל אסור ליו"ר הישיבה אשר בה כיהן כיושב ראש בעת אירוע המקרה או אסור מאחד מחברי בית המשפט שישובו בישיבה כנ"ל לעיין בתביעה המוגשת נגד עורך-הדין.

ה ש ע ר - ה ש נ י

המסירה המשפטית.

סעיף 146 - כתבי בית דין יימסרו באמצעות פקיד בית המשפט או ע"י איש משטרה או הגנדרמריה וזאת בהתאם לכללים הקבועים בחוק סדרי הדין האזרחי בהתחשב עם ההוראות המיוחדות הקבועות בחוק זה.

ה ש ע ר - ה ש ל י ש י

ה ר א י ו ת.

- סעיף 147 - (1) בפשעים ובעוונות ובחטאים תוכח הראיה בכל דרכי ההוכחות והשפוט יחן את החלטתו בהתאם לשקול דעתו האישי.
- (2) אם נוסח החוק קבע דרך מסויימת להוכחות, חייבים ללכת באותה הדרך.
- (3) אם הראיה אינה תואמת את העובדה יחליט השופט על זכוי הנאשם או החשוד או המתלוננים עליו מהעבירה המיוחסת להם.
- סעיף 148 - מותר לשופט שלא להזקק אלא על הראיות אשר הוגשו בפניו תוך כדי הדיון ואשר התווכחו עליהם הצדדים בצורה פומבית.
- סעיף 149 - אם בחביעה פלילית היחה קשורה גם קובלנה פרטית ע"י קובל פרטי חייב השופט ללכת לפי כללי ההוכחה המיוחדים לענין.
- סעיף 150 - (1) הפרטיכל אשר ייערך ע"י פקיד הקצונה המשפטית בגין העוונות והחטאים אשר הם אחראים על הוכחתם, ינוהל בהתאם להוראות החוק הרלוונטי עד אשר יווכח ההיפך.
- (2) בהוכחת ההפך מזה יותנה כי הראיה תהא בכתב או ע"י הבאח עדים.
- סעיף 151 - כדי שלפרטיכל יהיה משקל של הוכחה חייב פי:
א. שיהיה ערוך במסגרת חחום סמכותו של הפקיד ונערך תוך כדי מלוי תפקידו.
ב. שהפקיד היה עד ראייה בעצמו.
ג. שהפרטיכל יהיה חקין לפי מראהו הפורמלי.

אך הפרטיכולים האחרים יהא דינם כדיעות רגילות.

סעיף 152 - אסור להוכיח עובדה ע"י הצגת הילופי מכחבים בין הנאשם או החשוד או המתלוננים עליו ובין פרקליטיהם.

סעיף 153 - לא ייזקק בית המשפט לעדותם של הורי או צאצאי הנאשם או החשוד, וכך בני זוגם שיש בהם משום הרשעת הנאשם וכך אין להכריח אותם לחת עדות נגד שותפים לעבירה של אותו החשוד או אותו הנאשם באשמה אחת.

סעיף 154 - אם הוזמנו הורי או צאצאיו או בן זוגו של הנאשם או החשוד כדי לחת עדות הגנה על הנאשם או החשוד מותר להשתמש בעדות שניתנה כאמור אם זה היה בחקירה ראשית או בחקירה נגדית שנוהלה ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) להוכחת העבירה המיוחסת לנאשם או לחשוד.

סעיף 155 - עדותם של ההורים והצאצאים ובני הזוג תהיה קבילה בהליכים הפליליים של התביעות המוגשות מצד אחד על השני בגין נזק גופני או בגין השמוש במעשה אלימות או בהליכים הקשורים בזנות.

סעיף 156 - עדות שמיעה על דברים שנאמרו בזמן ביצוע העבירה או לפני אירועה או חיכף לאחר אירועה תהא קבילה אם הדברי היו קשורים קשר ישיר על העבירה או על מקרים שיש להם קשר לתביעה הפלילית בתנאי שהעדות הזו היחה מתייחסת לדברי אדם אשר הוא בעצמו נתן עדות בתביעה עצמה.

סעיף 157 - מותר לקבל עדות על דברי אדם אשר טען כי בוצע מעשה עוול נגדו הקשור באותו מעשה או בנסיבות שאפפו אותו באם הוא אמר אותו בעת אירוע המעשה או שלאחר פרק זמן קצר או מיד כאשר נתאפשרה לו ההזדמנות להגשת חלונה על כך או אם דבריו היו קשורים במעשה קשר העושה האופן אותו לחלק ממהלך הנסיבות הקשורות במישרין בביצוע העבירה או אם נמסרו אותם הדברים ע"י הנפגע כשהיה על ע: הדוי או אם הוא האמין שהיא במצב של גסיסות כחוצאה ישירה של הפגיעה. אף על פי שאותו אדם שאמר את הדברים לא נכח כעד בבית המשפט או היה קשה לו להתייב לפני בית המשפט, בגלל מותו, אי יכולתו, מחלתו, העדרו מהממלכה הירדנית ההאשמית.

סעיף 158 - (1) מותר לשמוע עדותם של אלה שלא מלאו להם 15 שנה מבלי לחת שבועה בדרך של הסקה מסקנות מדבריהם אם מחברר שאינם מבינים את מהות השבועה.

(2) עדות המתקבלת בדרך של הסקת מסקנות אין בה כשלעצמה כדי להרשיע אדם אם אינה נתמכת בראיה אחרת.

סעיף 159 - העדות הנמסרת ע"י הנאשם, החשוד או המתלוננים עליו שלא נמסרה בפני החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שבה הם מודים על ביצועם את העבירה תהא קבילה אם אלניאבה אלעאמה הגישה ראיה על הנסיבות אשר ניתנה בהם וביית המשפט השתכנע כי הנאשם או החשוד או המתלוננים עליו מסר אותה מתוך ציות ומרצונו הטוב.

סעיף 160 - טביעת אצבעותיו של הנאשם או החשוד או המתלוננים עליו, חמונתו המאושרת מטעם מנהל בית הסוהר או מפקד המשטרה או מפקד הגנדרמריה בעת הצגת הראיות נגדו, אם היא הוצגה בפני החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או במשך הליכי הבאתו לדין בפני בית המשפט על ביצועו את העבירה.

סעיף 161 - (1) הדו"ח שאפשר להסיק ממנו - הניתן ע"י הפקיד האחראי על המעבדה הכימית הממשלתית או ניתן ע"י הלבורנט הכימאי הממשלתי החתום ע"י ה"נל והכולל את חוצאת הבדיקה הכימית או הבדיקה שנעשתה על ידו של כל חומר שהיה חשוד, יתקבל בחור ראיה בהליכים הפליליים מבלי שיהא צורך להזמין את הפקיד או את הלבורנט כעדים.

(2) על אף האמור בסעיף קטן 1 על הפקיד או הלבורנט להתייב כעד בהליכים הפליליים בפני כל בית משפט לרבות בית משפט השלום אם ראה בית המשפט או שופט השלום כי נוכחותו היונית למען הצדק.

סעיף 162 - (1) אם היה קושי בהבאת עד אשר כבר נתן את עדותו בחקירה המוקדמת לאחר שנשבע כחוק - בפני בית המשפט וזאת מסיבת מותו או גילו או מחלתו או העדרו מהממלכה הירדנית ההאשמית רשאי בית המשפט לצוות על הקראת עדותו במשך הדיון וקבלתה כראיה בענין.

(2) במשך הדיון בחביעה ובכל שלב משלבי הדיון בה רשאי בית המשפט לצוות אפילו מיוזמתו הוא, על הגשת כל הוכחה או הזמנת כל עד הנראה לו דרוש לגילוי האמת.

(3) אם נמנה העד על אנשי הדת, יש לפעול לפי סעיף 76.

סעיף 163 - אם הוזמן העד על פי הודעה לעדים כדי לתת עדות ולא התייצב, יוציא בית המשפט צו הבאה נגדו והוא יצווה להסיל עליו קנס עד 5 דינארים.

סעיף 164 - אם התייצב העד שהוטל עליו קנס - אם במשך הדיון המשפטי או לאחריו, והיה בידו סיבה המצדיקה את העדרותו רשאי בית המשפט לפתור אותו מהקנס הנ"ל.

סעיף 165 - אם נמנע העד שלא על פי סיבה חוקית מלהסבע או מלענות על השאלות המופנות אליו ע"י בית המשפט רשאי בית המשפט לצוות על מאסרו לתקופה שלא תעלה על חודש אחד אם הוא שינה את דעתו בחקופת מאסרו ולפני סיום ההליכים המיטטיים והסכיים לתת את השבועה או יענה על השאלות אשר יופצו אליו יש לשחררו מיד לאחר שיעשה כן.

ה ש ע ר - ה ר ב י ע י

סדרי הדיון בפני בתי המשפט בערכאה ראשונה
(אלבדאיה) בתביעות מסוג עוין.

סעיף 166(1). לא יוצא אדם כל שהוא לדין בפני בית המשפט לערכאה ראשונה (בדאיה) בגין העבירות אשר אינם בסמכותם של שופטי השלום או העבירות הקשורות להם כל עוד לא הוציא נגדו החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) החלטה הקובעת שהוא חשוד כדי להעמידו לדין בגין אותה עבירה.

(2) ישיבות בית המשפט בערכאה ראשונה (אלבדאיה) יערכו בנוכחות נציג אלניאבה אלעאמה ופקיד בית המשפט.

סעיף 167 - במשפטים המתקיימים בפני שופט שלום ובתביעות אחרות אשר החוק לא דורש את ייצוג אלניאבה אלעאמה בהם רשאי המתלונן או בא כוחו להיות נוכח בעת הדיון המשפטי ולתפוס את מקומו של נציג אלניאבה מבחינת הקראת הראיה והצגחה.

סעיף 168 - בתביעות מסוג עוין, שאין מעניישים עליהם במאסר, זכאי החשוד למנות לו מיופה כוח כל עוד שלא החליט בית המשפט על הופעת החשוד בעצמו.

סעיף 169 - אם לא התייצב החשוד בפני בית המשפט ביום ובשעה הקבועה בטופס ההזמנה שנמסר לו כחוק, יוציא בית המשפט פסק דין בהעדרו אף אם היה משוחרר בערבות ובמקרה כזה אף רשאי להוציא צו תפיסה נגדו.

סעיף 170 - אם נכחו התובע בתביעת זכות הפרט או החשוד בפני בית המשפט, ולאחר מכן נעדרו מהישיבה מכל סיבה שהיא, או אם נעדרו מבית המשפט לאחר שנכחו באחת מישיבותיו, ייחשב הדיון המשפטי כאילו נערך בנוכחותם ומועד הערעור יתחיל מיום שנמסרו להם פסק הדין.

סעיף 171 - ישיבות בית המשפט שהיינה פומביות כל עוד שלא החליט בית המשפט על עריכתן בדלתיים סגורות, בגלל השמירה על הסדר הציבורי או המוסר ובכל המקרים אפשר למנוע מהנזעזע או מסוג מסוים של אנשים מלהיות נוכחים באולם בית המשפט.

סעיף 172 - (1) בעת התחלת הדיון בבית המשפט יקרא פקיד בית המשפט את ההחלטה המחשידה וכן את המסמכים הניירות האחרות אם היו בנמצא וב"כ אלניאבה אלעאמה וכן הקובל הפרטי או בא כוחו יסביר את העובדות התביעה ולאחר מכן ישאל בית המשפט את החשוד אודות האשמה המיוחסת לו.

(2) אם הודה החשוד באשמה, יצווה יו"ר הישיבה על רישום הודאתו במלים עד כמה שאפשר קרובים לביטויים אשר השתמש בהם החשוד בהודאתו ולאחר מכן ירשיע אותו בית המשפט ויגזור עליו את העונש המתחייב על העבירה אלא אם היה בידי בית המשפט סיבות מספיקות המורים על ההיפך.

(3) אם סירב החשוד לענות, הוא ייחשב כפי אינו מודה באשמה ואז יצווה יו"ר בית המשפט על רישום הדבר בפרטיכל.

(4) אם הכחיש החשוד את האשמה או אם סירב לענות עליה, או שבית המשפט לא האמין להודאתו, אז יתחיל בשמיעת הראיות בהחלט להוראות הנזכרות למטה.

סעיף 173 (1) בית המשפט יזמין את עדי אלניאבה ואת עדי הקובל הפרטי וישמע את דבריהם על"י בית המשפט בצורה ישירה והוא יציג בפניהם את המוצגים המפלילים (אם יהיו כאלה) אלניאבה אלעאמה והקובל הפרטי רשאים להפנות את שאלותיהם וכן רשאי החשוד או בא כוחו להפנות את שאלותיהם אל העדים ולחקור אותם.

(2) אם לא עמד לנאשם סניגור, על בית המשפט לשאול את החשוד, בעת חקירת כל עד ועד, אם יש ברצונו להציג שאלות לאותו העד, שאלות החשוד ותשובות העדים עליהם יירשמו בפרטיכל.

סעיף 174 - (1) יו"ר בית המשפט ישאל כל עד ועד, לפני שמיעת עדותו, אודות שמו, שם משפחתו, גילו, משלוח ידו, מקום מגוריו וישאל אותו אם הוא משרת את אחד הצדדים במשפט או אם הוא קרוב להם ומה היא דרגת הקרבה ביניהם ולאחר מכן ייביעו בשבועה בשם האלוהים האדירים. כי עליו להעיד את האמת לא יותר ולא פחות והוא ירשום כל זה בפרטיכל בית המשפט.

(2) יש לקרא בפני העד עדותו הקודמת, אם נמצאת עדות כזו, ויידרש ממנו לישוב את הסתירות בין עדותו הקודמת לבין עדותו בבית המשפט. באם נמצאו סתירות בהם.

סעיף 175 - (1) אחרי גמר שמיעת הראיות יפנה בית המשפט שאלה אל החשוד אם ברצונו למסור עדות הגנה ואם הוא מסר עדות כזו רשאי נציג חניאבה אלעאמה לחקרו חקירה נגדית.

(2) לאחר שמסר החשוד את עדותו ישאל ע"י בית המשפט אם יש לזו עדים או ראיה אחרת שיש בה כדי לתמוך בגרסתו ואם הוא נקב בשימותיהם של עדים יזמין אותם בית המשפט ויגבה את עדויותיהם.

(3) בית המשפט יזמין את עדי ההגנה על חשבון החשוד אלא אם החליט בית המשפט אחרת.

(4) החשוד או בא כוחו זכאים להפנות שאלות לעדי ההגנה כמו כן נציג אלניאבה והקובל הפרטי זכאים לחקור את העדים האלה חקירה נגדית.

סעיף 176 - לאחר שמיעת הראיות יציג הקובל הפרטי את תביעותיו ונציג אלניאבה אלעאמה יציג את עמדתו, החשוד והאחראי על הרכוש יציגו את הגנתם ולאחר מכן יתן בית המשפט פסקדינו מיד או בישיבה נוספת.

סעיף 177 - אם הוכח כי החשוד עבר את העבירה המיוחסת לו יטיל עליו בית המשפט את העונש ויציין בפסק הדין עשאו את הנזקין האזרחיים.

סעיף 178 - אם הוברר כי המעשה אינו מהווה עבירה או שהחשוד הוא חף מפשע יחליט בית המשפט שהוא בלתי אחראי או שיצהיר כי הוא זכאי ובמקרה כזה ידון בית המשפט

בבקשת הפיצויים, לפי בקשת החשוד ויטיל על הקובל הפרטי באותו זמן את הפיצוי המתאים לטובת החשוד אם התברר לבית המשפט כי החביעה הוגשה מתוך התנכלות וזדון.

סעיף 179 - (1) אם היה המעשה מסוג חטא או מסוג עוון אשר הדין בהם הם בסמכותו של בית משפט השלום ולא דרש התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או הקובל הפרטי להעברת התביעה לאותו בית משפט שלום על בית המשפט לערכאה ראשונה לדון בעיקר בתביעה ויחליט על גובה הפיצוי האישי בעת הצורך.

(2) אם היה המעשה קשור לעבירה מסוג עוון שהדין בה הוא בסמכותו של בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) יכריע בית המשפט בו בפסק-דין אחד.

סעיף 180 - אם מצא בית המשפט כי המעשה עבירה מסוג פשע הוא יחליט על חוסר סמכות ואם עמד על כך התובע הכללי על החלטתו בהחשדת החשוד בעת שמפקידים בידיו את החיק תיושב חילוקי הדעות בגין הסמכות ע"י קביעת הערכאה המתאימה ויהא זכאי בית המשפט להוציא צו מעצר בעת הצורך.

סעיף 181 - (1) יש לפסוק הוצאות ואגרות התביעה בהתאם להוראות תקנות אגרות בתי המשפט.

(2) אפשר לפטור את הקובל הפרטי אשר הפסיד את תביעתו, מהאגרות והוצאות המשפט, כולן או מקצתן - אם הוברר כי הגיש את הקובלנה בחוסר לב.

סעיף 182 - פסק הדין הסופי צריך לכלול את הנמוקים והסיבות המחייבות את פסק הדין ויש לציין בו את סעיפי החוק הרלבנטיות ואם הוא ניתן לערעור או לא.

סעיף 183 - (1) שופטי בית המשפט, יחתמו על טיוטת פסק הדין, לפני הסברת חובתו לנאשם ופקיד בית המשפט יחתום על טיוטת פסק הדין תיכף לאחר הקראתו.

(2) אם היה הפסק דין בלתי חתום יש להטיל על הפקיד קנס שנע בין דינר אחד עד 10 דינרים והשופט עלול להתבע ע"י השופטים על פי חלונה.

(3) בית המשפט יוציא את פסק דינו פה אחד או ברוב דעות.

(4) יושב ראש ישיבת בית המשפט או ממלא מקומו יקריא את פסק הדין בדלתיים פתוחות, וינתן החאריך של יום הסכרתו.

(5) הפסק דין יירשם לאחר נתינתו בפנקס מיוחד של בית המשפט, מקור פסק הדין יישמר עם מסמכי התיק הקשורים בו.

סעיף 184 - אדם שנשפט שלא בפניו זכאי להגיש התנגדות תוך 10 ימים החל ממחרת היום שבו נמסר פסק הדין וזאת ע"י הגשת בקשה שתוגש לבית המשפט אשר הוציא את פסק הדין ואין נפקא מיניה אם בצורה ישירה או ע"י בית המשפט שבמקום מגוריו.

סעיף 185 - (1) לא תתקבל ההתנגדות המוגשת לאחר תום המועד הקבוע בסעיף הקודם.

(2) אם הנשפט לא קבל את פסק הדין בעצמו או אם הוברר מביצוע המסירה כי הנשפט לא ידע על קיום פסקי הדין תהא התנגדות קבילה עד אשר יבוטל העונש בגין התישנות.

סעיף 186 - לא ייזקק בית המשפט להתנגדות המוגשת אם לא נוכח הנשפט בישיבה הראשונה של בית המשפט הדין בהתנגדות או אם הוא נעדר מישיבת בית המשפט לפני שנתקבלה החלטת קבלת ההתנגדות מבחינה פורמלית.

סעיף 187 - אם נתקבלה התנגדות פורמלית ייחשב פסק הדין שניתן בהעדר כאילו שלא היה וזאת בהתחשב עם הוראות סעיף 180 בכל הנוגע לצו המעצר שהוצא ע"י בית המשפט.

סעיף 188 - (1) אין להרשות השגה על פסק דין שניתן בהעדר המשיג והקובע את דחיית ההתנגדות אבל אפשר להרשות את הערעור עליו בהתאם לכללים המפורטים מטה.

(2) הערעור כנ"ל יכלול את פסק הדין הראשון שניתן בהעדר.

סעיף 189 - (1) אין לקבל פסק דין שניתן בהעדר אם הוא ניתן כפסק דיין.

(2) אם פסק הדין שניתן בהעדר כלל החלטה לפיה אפשר להגיש התנגדות עליו, שאם לא כן יחליט בית המשפט לדחות את ההתנגדות. לנשפט המתנגד תשאר הזכות לערער על פסק הדין תוך המועד החוקי החל ממחרת היום, אשר בו נתנה ההחלטה על דחיית הבקשה להתנגדות או מסתם יום המסירה אם ההחלטה ניתנה בהעדר. * שניתן בפני הנחבע עם זכות להערעור כי אם בוחר להערער עליו בהתאם לפרוצידורה המפורטת למטה.

סעיף 190 - בסוף כל 15 יום מדי חודש ישלח בית המשפט אל אלנאיב אלעאם לוח שיכלול את פסקי הדין שניתנו באותה החקופה.

סעיף 191 - אפשר לתקוף פסקי-הדין שהוצאו בגין עוונות ע"י הגשת ערעור אשר הדין בו יהא בהתאם לכללים ולסדרי הדין הקבועים בשער הערעור.

סעיף 192 - לא יבוצע פסק-הדין לפני תום מועד הערעור ולא לפני הדין בערעור באם הוגש.

סעיף 193 - אם היה החשוד או האדם שמחלוננים עליו עצור ובית המשפט לערכאה ראשונה נתן החלטת זכוי יש לשחררו מיד לאחר מכן פסק-הדין אף על פי שהוגש ערעור ואם פסק הדין כלל עונש מאסר או קנס יש לשחרר את הנידון תיכף לאחר הרצח העונש או תשלום הקנס.

ה ש ע ר - ה ח מ י ש י

ה פ ר ק - ה ר א ש ו ן

סדר הדין המקוצר .

סעיף 194 - בעבירות הנוגדות את החוקים והחקנות המיוחדות לעיריות, לבריאות הצבורית והתעבורה בדרכים יש להנהיג את סדרי הדין המקוצרים המפורטים להלן.

סעיף 195 (1) - כעח אירוע עבירה בניגוד לחוקים ולחקנות הנ"ל, אשר מחייבת עונש בגין חטאים, ישלח גליון האישום הכולל את פרטי האשמה אל השופט המוסמך והלה יפסוק את העונש שהמעשה מחייב בהתאם לחוק מבלי להזמין את האדם שמחלוננים עליו.

(2) השופט יוציא את פסק דינו תוך 10 ימים אלא אם החוק מחילב לקופה קצרה יותר.

סעיף 196 - השופט יקבל את נכונות האירוע כפי שנושם בגליון האישום המחאימים לסדר עריכתם.

סעיף 197 - החלטת השופט המרשיעה תכלול את המעשה, תאורו וכן את סעיפי החוק שהחליט עליו.

סעיף 198 - פסקי דין כנ"ל כפופים לכללי המסירה ולדרכי הספול הרגיל.

סעיף 199 - סדרי הדין המקוצרים הקבועים בפרק זה לא יחולו אם החובע היה קובל פרטי .

ה ש ע ר - ה ש ש י

סדרי הדין בפתי המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה)
בעניינים פליליים מסוג פשע.

ה פ ר ק - ה ר א ש ו ן

תפקידי נשיא בית המשפט לפשעים,

סעיף 200 - נשיא בית המשפט לפשעים ינהל את ישיבת בית המשפט וינקוט באמצעים הדרושים למהלך הדין המשפטי בצורה יעילה.

סעיף 201 - (1) נשיא בית המשפט לפשעים ינהנה מסמכות שלפיה יהא זכאי לנקוט, מיוזמתו הוא, את כל האמצעים אשר יש בהם, לפי דעתו, כדי להבטיח את הצדק.

(2) לענין זה יעשה הנשיא את כל מה שביכולתו כשהוא משווה לנגד עיניו מצפוננו, וכבודו העצמי את החוק.

ה פ ר ק - ה ש נ י

תפקידי החובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

סעיף 202 - החובע הכללי* בעצמו או ע"י אחד מעוזריו ינהל את התביעה נגד הנאשמים בעבירות הפליליות הכלולות בהחלטת האישום ואינו רשאי ליחס לנאשמים מעשים שהם מחוץ למה שהוזכר בהחלטת האישום.

* (אלמודעי אלעאם).

סעיף 203 - מיד לאחר שתגיע לידינו החלטת האישום יהא על התובע הכללי * לדאוג לעריכת כתב אישום וכן רשימה כוללת אח שמות העדים, והוא יפעל למסירתם יחד עם החלטת האישום לידי הנאשם וזאת לאחר שיפקיד את תיק התביעה במזכירות בית המשפט וכן הוא ישלים את ההליכים הפרילימנריים ולנקוט באמצעים הדרושים כדי לקיים את המשפט במועד שנקבע לו.

סעיף 204 - נציג אלניאבה יהיה נוכח בישיבות בית המשפט והוא ממונה על הסברת פסק-הדין.

סעיף 205 - נציג אלניאבה יבקש מאת בית המשפט בשם החוק - את הדרישות הנראות לו ועל בית המשפט לרשום את בקשותיו בפרוטוקול בית המשפט וכן ידון בהם.

ה פ ר ק - ה ש ל י

הצעדים - המשפטיים.

סעיף 206 - (1) לא יעמוד אדם לדין בפני בית המשפט, בנין פשע אלא אם הוצאה נגדו החלטה המאשימה אותו באותה עבירה פלילית שניחנה ע"י אלנאיב אלעאס או ע"י ממלא מקומו.

(2) מן הראוי שכתב האישום יכלול את שם הנאשם, את תאריך מעצרו, סוג העבירה הפלילית המיוחסת אליו, תאריך אירוע המעשה הפלילי, פרטי האשמה, סעיפי החוק הרלבנטיים שעליהם מבוססת האשמה וכן שם האדם שנפגע כתוצאה מאותה העבירה.

סעיף 207 - התובע הכללי ימסור לנאשם העתק מהחלטת האישום וכן מכתב האישום עם רשימת שמות העדים לפחות שבעה ימים לפני קיום המשפט.

סעיף 208 - (1) לאחר שהפקיד התובע הכללי (אלמודעי אלעאס) את תיק התביעה למזכירות בית המשפט, יהא על יו"ר הרכב בית המשפט או ממלא מקומו משופטי בית המשפט, להביא בפניו את הנאשם וישאל אותו אם הוא בחר לו עורך דין, כדי

* (אלמודעי אלעאס).

שילמד סגוריה עליו - וזאת בעבירות הפליליות אשר העונש הצפוי בהם הוא מות או מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם - שאם לא עשה כן ואם היה מצבו הכלכלי של הנאשם אינו מאפשר לו להעמיד עורך דין ימנה לו היושב ראש, או ממלא מקומו עורך - דין.

(2) אוצר הממשלה ישלם לעורך הדין שכ"ט שלא יעלה על 5 דינרים בעד כל ישיבה יחד עם הוצאות הנסיעה החיוניים לעורך הדין אשר מונה בהתאם לסעיף קטן (1).

סעיף 209 - ב"כ הנאשם יתיק על חשבונו את המסמכים אשר לפי דעתו יש בהם משום חועלת להגנת הנאשם.

סעיף 210 - אם הוצא נגד מבצעי עבירה אחת, או נגד חלק מהם, החלטות אישום עצמאיות, רשאי בית המשפט להחליט על איחוד התביעות הקשורה בהם, הן ביוזמתו והן על פי בקשת נציג אלניאבה.

סעיף 211 - אם החלטת האישום כללה אשמות מספר שאינן קשורות זו בזו, רשאי בית המשפט להחליט מיוזמתו הוא או על פי בקשת נציג אלניאבה או הסניגוריה כי לא יישפטו נאשמים לפי סדר הנאשמים אלא על חלק מהעבירות ללא החלק האחר.

סעיף 212 - יתיצב הנאשם בפני בית המשפט כשהוא חפשי ללא אציקן וללא שרשראות ויש להסחפץ בשמירה הנדרשת, ואין להרחיק נאשם מישיבת בית המשפט חוץ כדי הדין בתביעה אלא אם הוא הפריע, דבר המחייב הרחקה. במקרה זה ימשכו ההליכים המשפטיים עד אשר יהא אפשר להמשיך בהם בנוכחותו ועל בית המשפט להודיע לו על מהלך המשפט בזמן העדרו.

סעיף 213 - (1) יושב ראש הישיבה ישאל את הנאשם אודות שמו, שם משפחתו, גילו, משלוח ידו מקום מגוריו ומקום לידתו באם הוא נשוי ובאם ניתן נגדו פסק דין קודם לכן או לא.

(2) הדין יתקיים בדלתיים פתוחות כל עוד לא החליט בית המשפט על קיומו בדלתיים סגורות כדי לשמור על הסדר הציבורי, או על המוסר הציבורי או אם היתה התביעה קשורה בענין הכוסף המשפחתי ובית המשפט זכאי בכל מקרה שהוא למנוע מסוג מסויים של אנשים מלהיות נוכחים בישיבות בית המשפט.

י"ף 214 - פקיד בית המשפט, על פי הוראה של היושב ראש, ירשום את מהלך המשפט בפרוטוקול הישיבה, והוא יחתום עליו יחד עם ההרכב.

י"ף 215 - (1) יושב ראש הישיבה יחרה לב"כ הנאשם - אם נמצא - כי אסור לו להגן על מרשהו - בצורה שתפגע בחוק.

(2) יו"ר הישיבה יפנה את תשומת לבו של הנאשם כי עליו להקשיב לכל דברי שיקרא בפניו והוא יצווה על פקיד בית המשפט על הקראה ההחלטת המחשידה או החלטת האישום, וכך את כתב האישום עם רשימת שמות העדים, הדו"חות והמסמכים האחרים.

(3) לאחר מכן, יסכם יושב הראש לנאשם את מהות האשמה המיוחסת לו ויצווה עליו להיות עז להוכחות אשר יוגשו נגדו.

סעיף 216 - (1) לאחר שהפקיד יקריא את כל מה שהוזכר בסעיף הקודם, מהחלטות ומסמכים ולאחר שיסביר ב"כ אלניאבה עובדות המשפט והקובל הפרטי או ב"כ את תלונתו, ישאל היושב ראש את הנאשם אודות האשמה המיוחסת לו.

(2) אם הודה הנאשם באשמה, יצווה יושב הראש על רישום הודאתו במלים עד כמה שאפשר קרובים יותר לביטויים שהשתמש בה הנאשם בהרצאתו. בית המשפט רשאי להסתפק בהודאת הנאשם ואז יטיל עליו את העונש ההולם את העבירה שבצע אלא אם מצא בית המשפט שיש לגהוג אחרת.

(3) אם סירב הנאשם מלענות ייחשב כאילו שהוא כופר באשמה ונשיא בית המשפט יצווה על רישום כפירתו בפרטיכל בית המשפט.

(4) אם הכחיש הנאשם את האשמה, או אם סירב לענות עליה או אם לא שוכנע בית המשפט בהודאתו באשמה, יתחיל בית המשפט בשמיעת עדי התביעה.

סעיף 217 - אסור לניאבה ולקובל הפרטי לקרא אדם כל שהוא למתן עדות אלא אם שמו היה כלול ברשימת שמות העדים כל עוד לא נמסר לנאשם או לבא כוחו מסירה חוקית אודות שם העד אשר מבקשים להזמין להעיד.

סעיף 218 - בעת הצורך ינקוט יושב הראש את האמצעים הדרושים כדי למנוע מהעדים להיות יחד לפני מתן עדותם.

סעיף 219 - (1) כל עד יתן את עדותו בנפרד .

(2) היושב ראש ישאל כל עד, לפני שמיצה עדותו, פרטים אודות שמו, שם משפחתו, גילו, משלוח ידו, ומקום מגוריו או ביתו. וכן אם הוא הכיר את הנאשם לפני ביצוע העבירה או באם הוא בשרותם של אחד הצדדים למשפט או אם הוא קרוב משפחה מהם, ומה הוא יחס הקרבה. ולאחר מכן ישביע אותו בשם האלוהים האדירים כי עליו לומר את האמת לא יותר ולא פחות.

(3) בית המשפט רשאי שלא להתחשב בעדותו של העד שלא מסר את השבועה או אם הוא סירב לחתה.

(4) אם טען העד כי אינו זוכר יותר אירוע מהאירועים מותר להקריא בפניו קטע מעדותו אשר מסר אותה בעת החקירה, דהיינו הקטע המתייחס לאותו אירוע.

(5) דברי העד הקודמים יוקראו בפניו ויושב ראש ההרכב יצווה על פקיד בית המשפט ברישום את ההבדלים בינם לבין עדותו כלומר החוספות או החיסור או השנוי וההבדל, לאחר שישאל את העד את סיבות ההבדלים הנ"ל.

סעיף 220 - (1) לאחר שיסיים העד את מתן עדותו ישאל אותו יושב

הראש באם הנאשם שנוכח באולם בית המשפט הוא הוא שהתכוון אליו בעדותו, ולאחר מכן ישאל היושב ראש את הנאשם אם יש לו השגות לגבי העד ואם יש לו התנגדות ביחס לעדות עצמה.

(2) לפני שמיצה עדותו של העד או בעת גביית העדות או לאחר מכן, רשאי בית המשפט להוציא את הנאשם או את הנאשמים מאולם בית המשפט או להשאיר אחד או חלק מהם כדי לקבל מהם הסבר, כולם יחד או כל אחד ואחד לחיד, על חלק מהעובדות הנכללות בחביעה, אך בשום אופן לא רשאי בית המשפט להמשיך בדיון לפני שיוסבר לנאשם את מהלך העניינים שהיו בעת העדרו.

(3) נציג אלניאבה אלעאמה זכאי לבקש מביה המשפט לנקוט בצעד שהוזכר לעיל.

סעיף 221 - (1) לאחר שיסיים בית המשפט את גביית עדותו של

העד, רשאי הנאשם או בא כוחו להציג באמצעות בית המשפט, כל שאלה לכל עד שהוזמן כדי להוכיח את האשמה לרבות המחלונן, אם הוזמן כעד, אלניאבה אלעאמה רשאית להציג שאלות כאלה בעניינים אשר התעוררו וכן היא רשאית להציג שאלות בפני עדי ההגנה, ההגנה גם רשאית להציג שאלות בעניינים אשר התעוררו במשך הוויכוח המשפטי.

(2) על בית המשפט לבדוק את
בו כדי לעזור לגלוי האמת.

(3) יש לרשום בפרוטוקול בית המשפט את כל מה
שיאמר במשך חקירת העדים הואשית והנגדית
וכן את ההחלטות אשר התעוררו במהלך
הדיונים.

סעיף 222 - לא יעורב העד את אולם בית המשפט, אלא אם הרשה
לו היושב הראש מלעשות כן.

סעיף 223 - לאחר שמיעת עדי החביעה לרבות הקובל הפרט יוחל
בשמיעת עדי הנאשם.

סעיף 224 - בעת שמיעת העדים רשאי בית המשפט להרחיק מאולם
בית המשפט כל עד שימצא לנכון או להכניס אחד
מהם או יותר כדי לגבות את עדותו שנית, אם בנפרד
או בנוכחות חלק מהעדים. נציג אלגיאבה אלעאמה
או הנאשם רשאים לבקש מבית המשפט לנקוט בצעדים
הנ"ל.

סעיף 225 - אם התברר במהלך הדיון כי אחד העדים שיקר בעדותו,
רשאי יו"ר ההרכב לצוות על מעצרו לאלתר אם מיוזמתו
או על פי דרישת החובע הכללי (אלמודעי אלעאם)
או נציגו ולאחר מכן יועבר ליד החובע הכללי
(אלמודעי אלעאם) כדי שיחקור אותו.

סעיף 226 - (1) במהלך הדיון במשפט רשאי בית המשפט מיוזמתו
הוא להזמין את כל אדם כדי לשמוע אותו בעד
אם לפי דעת בית המשפט יש בו משום עזרה
לגלוי האמת, וזכא"ת להוציא צו הבאה אם היה
צורך בכך. כן רשאי בית המשפט לשמוע עדותו
של כל אדם שנוכח באולם בית המשפט מיוזמתו
הוא כדי למסור מידע במשפט עצמו.

(2) בית המשפט יעמיד לרשות הנאשם, העדים וכל
אדם שיש לו קשר במשפט על הדברים שנחפסו
והקשורים בעבירה, אשר מהווים בסיס לעדותו
וישאל כל אחד מהם אודות אותם הדברים.

סעיף 227 - (1) אם היה הנאשם או העדים או אחד מהם לא
יודעים לדבר בשפה הערבית, יקבע יו"ר ההרכב
מתורגמן שלא יפחח גילו מ- 18 שנים וישביע
אותו כי עליו להרגם באמת ובנאמנות בינם
לביין בית המשפט.

(2) אם הוראות סעיף זה לא יבוצעו כל ההליך
הנ"ל יהא בטל.

סעיף 228 - הנאשם ונשיא הניאבה רשאים לבקש את החלפת
המתורגמן שמונה ע"י בית המשפט בתנאי שהם יצביעו
על פסיבות שחייבו זאת ובית המשפט יכריע בדבר.

סעיף 229 - אסור לבחור את המתורגמן מתוך העדים או שופטי
בית המשפט שבפניו מתקיים הדיון אף על פי שהסכים
לכך הנאשם או נציג אלניאבה אחרת יהא ההליך בטל.

סעיף 230 - אם היו הנאשם או העד חרשים אלמים ואינם יודעים
לכתוב, יקבע יו"ר ההרכב את האדם שהיה רגיל לדבר
אתם או לדבר עם הדומים להם אם בתנועות או באמצעים
סכניים אחרים כדי שיתרגם בינם לבין בית המשפט.

סעיף 231 - אם היה החרש-אלם מבין העדים או הנאשמים היודעים
לכתוב, יכתוב פקיד בית המשפט את השאלות ואת
ההערות וימסור אותם לידו של החרש-אלם והלה יענה
עליה בכתב, פקיד בית המשפט יהא אחראי על כך במשך
כל הישיבה.

סעיף 232 - לאחר סיום שמיעת ההוכחות* שהוגשו ע"י אלניאבה
והתברר לבית המשפט שיש לכאורה חומר מרשיע נגד
הנאשם ישאל בית המשפט את הנאשם באם רצונו למסור
עדות, הגנה ואם מסר עדות כזאת רשאי התובע הכללי
(אלמודעי אלעאם) או נציגו לחקור את הנאשם,
לאחר שהנאשם מסר את עדותו ישאל אותו בית המשפט
אם יש לו עדים או ראיה אחרת התומכת בהגנתו, ואם
הוא הצביע על עדים ישמע בית המשפט את עדותם אם
היו נוכחים בישיבת בית המשפט אחרת תדחה ישיבת
בית המשפט לאחר שתוציא הזמנה לעדים. עדי ההגנה
יובאו על חשבון הנאשם כל עוד לא החליט בית המשפט
את ההפך.

סעיף 233 - אם התברר לבית המשפט כי הנאשם היה - בעת שביצע
את העבירה המיוחסת לו - חולה במחלה שגורמת לו
חוסר שווי משקל נפשי דבר שהשפיע עליו עד כדי כך
שלא הבחין במעשיו או לא ידע כי אסור עליו לעשות
את המעשה או את המחדל, שיגרם.

* הערת המחרגם: במקור כתוב ראיות.

לעבירה, יהליט בית המשפט על הרשעתו, ויציין כי הוא אינו אחראי למעשיו הפליליים.

(2) אם התברר לבית המשפט במהלך הדיון כי הנאשם אינו שפוי בדעתו, חולה רוח בדרגה כזו שאין מקום להעמידו לדין, יוציא בית המשפט החלטה בדבר מעצרו והסגרתו תחת הפיקוח הרפואי לתקופה הנראית לבית המשפט כחיונית.

(3) אם התברר, כתוצאה מהפיקוח הג"ל, כי האדם העצור הוא שפוי בדעתו - לפי עדותם של שני רופאים ממשלתיים - ימשיך בית המשפט בהליכים המשפטיים נגדו שאם לא כן יצווה בית המשפט על הכנסתו לבית חולים לחולי רוח.

(4) בית המשפט אלפדאיה לעזאבה ראשונה ושופטי בית משפט השלום ובתי המשפט האחרים יפעלו לפי הוראות סעיף זה.

סעיף 234 - בית המשפט רשאי לחקן את האשמה בהתאם לחנאים הנראים לו כצודקים, בתנאי שלא יתבסס החיקוק הזה על עובדות שלא ייכללו בראיה המוגשת לבית המשפט. אם החקון מעמיד את הנאשם לעונש חמור יותר, יש לדחות את המשפט לתקופה הנראית לבית המשפט כסבירה כדי לאפשר לנאשם להכין את הגנתו אודות האשמה המחוקנת.

סעיף 235 - לאחר סיום שמיעת הראיות ירצה החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) את סכומיו, הקובל הפרטי יגיש את דרישותיו הנאשם והאחראי על הרכוש יסכמו את הגנתם ולאחר מכן יסתיים הדיון.

ה פ ר ק - ה ר ב י ע י

פ ס ק - ה ד י נ

חייב

(1) - 236 סעיף לאחר שיו"ר ההרכב יכריז על סיוט הדיון, יתכנסו השופטים בלשכתם כדי לבדוק את החלטת האישום וכן את הדוחות, הסעיות, ובקשה נציג אלניאבה אלעאמה והקובל הפרטי וכן את הגנת הנאשם ולאחר מכן ידונו בהם ובית המשפט יוציא את פסק-דינו פה אחד או ברוב דעות.

א

חלטה

(2) בית המשפט יתן הכרעה הדין אם הוכח המעשה הפלילי לחובת הנאשם והוא יזכה אותו אם נסחרו ראיות החגיגה או אם לא היו ראיות מספיקות,

או כשאינן אחראיות פלילית אם המעשה אינו מהווה עבירה או אם המעשה אינו גורר עונש.

(3) אם החליט בית המשפט על הרשעת הנאשם הוא ישמע את טענות נציג אלניאבה אלעאמה טענות הקובל הפרטי, והנאשם או סניגורו ולאחר מכן יגזור את העונש וההתחייבות האזרחיים.

סעיף 237 - (1) פסק הדין יכלול תמצית העובדות כפי שהובאו בחלטת האישום, את הדין המשפטי, תמצית דרישותיו של הקובל הפרטי, החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) הגנת הנאשם וכן ההוכחות והסיבות שחייבו את ההרשעה או הזכוי, אך גזר הדין חייב לכלול את סעיף החוק החל על המעשה, במקרה של הרשעה וכן גובה העונש וההתחייבויות האזרחיות.

(2) שופטי בית המשפט יחממו על פסק הדין לפני הסברתו לנאשם ולאחר מכן יוקרא בפומבי בנוכחות הנאשם ונציג אלניאבה אלעאמה. יו"ר ההרכב יסביר לנידון כי יש לו הזכות לערער על פסק הדין תוך 15 יום לאחר מתן העדות הדרושה.

סעיף 238 - אם החליט בית המשפט על זכוי הנאשם או על היותו בלתי אחראי יש לשחררו מיד אם לא היה עצור בגין סיבה אחרת.

סעיף 239 - בית המשפט רשאי להטיל על האדם אשר יורשע בדין את האגרות וההוצאות הקשורות במשפט עם הוצאות העדים כולם או מקצתם. אגרות אלה ייגבו באותה דרך אשר יגבה הקנס וזאת בעבירות שאינן מסוג העבירות המחייבות עונש מות או עונש מאסר עולם עם עבודת פרך.

סעיף 240 - אגרות והוצאות המשפט יוטלו על הקובל הפרטי שלא זכה בתביעתו ואפשר לפטור אותו מהחשלוש כולו או מקצתו, אם הוברר שהוא פעל בתום לב החלטת הפטור תהיה מנומקת.

סעיף 241 - אם בית המשפט ראה את המעשה המחייחם לנאשם כאינו מהווה פשע כי אם עוון או חטא, יהא מוסמך לדון בהם ויוציא את פסק דינו בהתאם.

סעיף 242 - (1) חמציח פסק-הדין יירשם לאחר הוצאתו בספר המשפט, המיועד לכך ומקור פסק הדין יישמר יחד עם מסמכי המשפט הקשורים אליו.

(2) בתום כל 15 יום מדי חודש בחודשו יעביר בית המשפט לידי אלצאייב אלעאם לוח של פסקי הדין אשר ניתנו במשך אותה תקופה.

ה ש ע ר - ה ש ב י ע י

עפ"ט הנאשם שנמלט מפני המשפט.

סעיף 243 - (1) אם החליט אלצאייב אלעאם על הטלת האשמה על אדם שלא נחפס או שלא הסגיר את עצמו, יוציא עם החלטת האשמה, צו תפיסה והעברה שיכלול מתן סמכות לכל אדם מרשויות הבטחון שיתפוס אותו ויסגירו לידי הניאבה אלעאמה.

(2) לאחר שקבל החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) את מסמכי התביעה לרבות החלטת האישום יהא עליו לערוך כתב אישום עם רשימה הכוללת את שמות העדים וישלח אותם עם העתק מהחלטת האישום כדי למסרם לביתו האחרון של הנאשם ולאחר המסירה יהא עליו לשלוח את חיק התביעה לבית המשפט, כדי להעמיד את הנאשם לדין.

(3) על יו"ר ההרכב לאחר שקבל את חיק התביעה להוציא החלטה שבה תנתן שהות לנאשם למשך תקופה של 10 ימים כדי שיסגיר את עצמו אל רשויות השפוט חוץ התקופה הנ"ל, בהחלטה זו יירשם סוג הפשע וכן צו התפיסה ויכלול הודעה לכולי - עלמא כי מי שיודע את מקום המצאתו של הנאשם חייב להודיע על כך.

(4) אם לא הסגיר הנאשם את עצמו תוך התקופה הנ"ל הוא ייחשב כעבריין נמלט וכל כספיו ונכסיו ייתפסו וינוהלו ע"י הממשלה כל עוד שהוא נמלט ותשלל ממנו זכות השמוש בהם וייאסר עליו להגיש כל תביעה. כל פעולה שיעשה או כל התחייבות שהתחייב בה לאחר מכן יהיו בטלים.

סעיף 244 - (1) הודעה מתן השהות לנאשם תפורסם בעתון הרשמי או באחד העתונים המקומיים, העתק ממנה יידבק על דלת ביתו האחרון של הנאשם או בככר עירו והעתק ממנו יודבק בלוח הפרסומים של בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה).

(2) החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ימסור מיד את החלטה

הנ"ל לידי הממונה על הרישום, המוסמך
שבמשרד ספרי האחוזה כדי שירשום הוראות
העיקול על מקרקעי הנאשם.

סעיף 245 - לאחר תום תקופת השהות של 10 ימים הנזכרת בסעיף
243 יחל בית המשפט לפשעים בשפיטת הנאשם שלא
בפניו.

סעיף 246 - (1) לא ייזקק בית המשפט לסניגור הנאשם
במשפטים המתנהלים בהעדר הנאשם.

(2) אם היה הנאשם מצוי מחוץ לשטח הממלכה
הירדנית או נוכחותו בבית המשפט היתה
בלתי אפשרית זכאים קרוביו או ידידיו
להגיש לבית המשפט את צידוקיו ולהוכיח
את חוקיותם.

סעיף 247 - אם בית המשפט קיבל את הצידוק הנ"ל יחליט
על דחיית שפיטת הנאשם ושימת היד על רכושו
והנהלתו ע"י האוצר למשך תקופה סבירה בהתחשב
עם מהות הצידוק ומרחק המצאותו של הנאשם.

סעיף 248 - (1) מלבד המקרה המפורט בסעיף הקודם יחליט
בית המשפט על קיום המשפט בהעדר הנאשם
לאחר שתוכח המסירה ופרסום החלטת האישום
כחוק.

(2) פקיד בית המשפט יקריא את החלטת האישום
ואת כתב האישום ואת רשימת שמות העדים
וכן ההחלטה המחשידה וכן את המסמכים
האחרים, בית המשפט ישמע את הוכחות
אלניאבה אלעאמה ושל הקובל הפרטי הקשורים
להביעה וימשך הדיון במשפט בצורה הנראית
כצודקת.

(3) אם נבצר מבית המשפט לשמוע חלק מהעדים
הוקרא עדותם הקודמת עם השובות השותפים
לעבירה וכן יוקרא בפני בית המשפט כל אותם
המסמכים שיש בהם משום גלוי האמת.

סעיף 249 - אם ניתן פסק דין נגד עברייך נמלט, כל כספיו
ורכושו יהיו כפופים להנחיות הנהוגות בנייהול
נכסי הנפקדים וזאת החל מיום שיכנס פסק הדין
לתוקפן, ולא ימסרו נכסים אלה לנאשם או אל הזכאים
להם אחריו, אלא בעת ביטול הפסק דין שניתן בהעדר
הנידון.

סעיף 250 - תמצית פסק הדין הניתן לחובת הנאשם חפורסם חוך 10 ימים מיום הוצאתו והקראתו בפני אלניאבה אלעאמה, בעיתון הרשמי, וכן באחד העתונים המקומיים, העתק מהתמצית יודבק על דלת המגורים האחרון של הנאשם וכן בכרך עירו ודלת בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) והיא תמסר אף לממונה על הרישום המוסמך שנמשרד ספרי האחוזה.

סעיף 251 - פסק הדין יהא בר ביצוע למחרת יום פרסומו בעתון הרשמי.

סעיף 252 - (1) עונדת העדרותו של אחד הנאשמים לא תשמש סיבה לדחיית המשפט או עיכוב הדין במשפט נגד שותפיו לעבירה.

(2) בית המשפט רשאי להחליט, לאחר שפייטת הנאשמים שהתייצבו בפניו, על מסירת המוצגים השמורים במחסן הפקדונות אם נדרשו ע"י בעליהם או ע"י אלה הזכאים לקבלתם והוא רשאי להחליט על מסירתם בתנאי שיוחזרו לבית המשפט כשיתבקשו לעשות כן.

(3) על פקיד בית המשפט לערוך פרוטיכול על המוצגים הנ"ל שבו יפורט מספרם וחאורם וזאת לפני מסירתם כנ"ל.

סעיף 253 - בעת המצאותם של נכסי הנאשם הנעדר בידי האוצר יוקצב לאשתו, לבניו, ולהוריו ולכל אלה שהיו תלויים לפי השרע* בנאשם, קצבה חודשית מהכנסות רכושו של הנאשם אשר תקבע ע"י בית המשפט האזרחי המוסמך לכך. הקובל הפרטי רשאי לקבל החלטה מבית המשפט עצמו הקובע חסלוים סכום זמני מהפיצויים שנפקדו לו וזאת לאחר המצאת ערבות או בלעדיה.

סעיף 254 - אם הסגיר הנאשם הנמלט את עצמו לידי הממשלה או אם נתפס לפני ביטול העונש שנפסק לו - ע"י התיישנות, ייחשב פסק הדין וכל הפעולות שנוקטו החל מיום הוצאת צו התפיסה או החלטת הדחייה כבטלים בהכרח ויוחל בשפיטתו בהתאם לסדרי הדין הרגילים.

סעיף 255 - (1) אם לא ירשיע בית המשפט את הנאשם - שנעדר לאחר שהסגיר את עצמו ונשפט מחדש, והוא רשאי לפטור אותו מהוצאות המשפט שהתקיים בהעדרו וכן רשאי בית המשפט לחח החלטה בדבר פרסום פסק-הדין המזכה אותו, בעתון הרשמי.

* חוקי הדת המוסלמית (הערך המחרגם).

(2) הוראות פרק זה חלים על הנאדם אשר ברח מבית הסוהר או אשר לא החייב בפני בית המשפט לאחר המסירה המשפטית או אם היחה מסירה למקום מגוריו אם שוחרר בערבות קודם לכן.

ה ש ע ר - ה ש מ י נ י

הסיעון נגד פסקי - הדין.

ה פ ר ק - ה ר א ש ו ן

ה ע ר ע ו ר .

סעיף 256 - ייזקקו לסעון בדרך הערעור על:

1. פסקי הדין הניתנים ע"י כל בית משפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) בשבתו כבית משפט פללי או בית משפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה).

(2) פסקי הדין הניתנים ע"י בתי משפט השלום אשר חוק בתי המשפט השלום קובע כי אפשר לערער עליהם בפני בית המשפט לערעורים.

(3) פסקי הדין או ההחלטות אשר מותר לערער עליהם, לפי נוסח מיוחד בכל חוק אחר.

סעיף 257* - (1) מלבד פסקי הדין והחלטות שנזכרו בסעיף הקודם, לא ייזקקו לערעור המוגש על החלטות הפרלימנריות (הטרומיות) והחלטות הקובעות נקיטת הליכי החקירה או החלטות בדבר קבילות הראיות והחלטות אחרות אשר ינתנו במשך מהלך המשפט אלא לאחר שניתן פסק הדין לגופו של הענין וביחד עם פסק הדין.

(2) ביצוע ההחלטות הנ"ל לא תיחשב ככניעה להם.

* תקון לפי חוק מס - לשנת

סעיף 258 - בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) ידון כבית משפט לערעורים במשפטים הפליליים שהוא מוסמך לדין בהם בדרגת ערעור בהתאם להוראות חוק בתי משפט השלום או על פי כל חוק אחר מבלי נוכחות הצדדים אלא אם בית המשפט קבע אחרת או אם יבקש זאת אחד הצדדים הפריטים כי הדין יהיה בישיבה רגילה של בית המשפט, והלה נתן את הסכמתו לכך. פסק הדין שניתן ע"י בית המשפט יהא סופי.

סעיף 259 - מותר לחקוף פסק דין שניתן על ידי בית המשפט לערכאה ראשונה בהעדר הנידון, בשבתו כבית משפט לערעורים, אם החקיים דיון בפניו בהתאם לסדרי הדין ובמועד שנקבע להגשת ערעור על פסק הדין (שניתן בהעדר) אשר יצא מבית המשפט לערכאה ראשונה.

ה פ ר ק - ה ש נ י

סדרי הדין בבתי המשפט לערעורים

סעיף 260 - (1) על פסקי הדין הניתנים ע"י בתי המשפט לערכאה ראשונה, בגין פשעים ועוונות, אפשר להגיש ערעור לבית המשפט לערעורים.

(2) הערעור הוא זכות המוענקת לכל אחד מ: אלניאבה אלעאמה, הקובל הפרטי, הנידון והאחראי על הרכוש.

(3) כל פסק דין הקובע עונש מוח או עונש פלילי אחר לתקופה שאינה פחותה מחמש שנים, גורר בעקבותיו ערעור אפילו אם לא יבקש זאת הנידון.

סעיף 261 - (1) הערעור יוגש על פי בקשה אל בית המשפט לערעורים המוסמך, אם במישרין או ע"י בית המשפט שהוציא את פסק הדין שמערערים עליו, תוך מועד של 15 יום, אשר יתחילו למחרת יום נתינתו אם היה בפני הנידון או למחרת יום מסירתו לנידון אם ניתן בהעדר הנידון או אם ניתן בחזקת נוכחות הנידון.

(2) אלנאיב אלעאם והחובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או כל אדם שממלא את מקומם זכאים לערער על פסק הדין אשר יינתן ע"י בית המשפט לערכאה ראשונה תוך 60 יום לנאיב אלעאם, 30 יום לחובע הכללי (אלמודעי אלעאם) אשר יתחילו מיום מתן פסק הדין ואין נפקא מיניה אם פסק הדין הרישע את הנאשם או זיכה אותו או קבע שאינו אחראי או שקבע על הפסקה הליכיים נגדו

או אם קבע שזכות התביעה הציבורית היא בטלה.

(3) הערעור יידחה פורמלית אם הוגש לאחר תום המועד הנ"ל.

(4) ערעורו של הנידון או של האחראי על הרכוש אינו גורר החמרת העונש או הגדלת סכום הפיצוי.

סעיף 262 - ערעורם של אלנאיב אלעאם או של התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שוטח את התביעה מכל צדדיה בפני בית המשפט לערעורים אשר יהא זכאי לפסוק בכל אשר נראה לו כל עוד שלא נקבע בערעור בנקודה מסויימת ואז פעולת בית המשפט לערעורים הצטמטם לאותה נקודה.

סעיף 263 - (1) אם הוגש הערעור לבית המשפט - הלה ישלח אותו עם מסמכי המשפט אל התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) כדי שיקבל על עצמו את שליחתם לבית המשפט לערעורים - באמצעות אלנאיב אלעאם - חוץ 3 ימים מיום הגשתו.

(2) בית המשפט לערכאה ראשונה (אלבדאיה) ישלח מיוזמתו הוא את מסמכי המשפט לבית המשפט לערעורים - באמצעות התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) ואלנאיב אלעאם אם הפסק היה כפוף בהכרח לערעור כפי שהוזכר בסעיף 260 לחוק זה.

(3) אלנאיב אלעאם יגיש את מסמכי המשפט לבית המשפט לערעורים כשהם נחמכים בחוות דעתו.

סעיף 264 - (1) הדין בבתי המשפט לערעורים יהיה בישיבה מיוחדת במעמד הצדדים אם פסק הדין שמערערים עליו קבע עונש מות או מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם. חוץ מהמקרים הנ"ל יהיה הדין בערעור שלא במעמד הצדדים אם הוגש הערעור נגד פסקי דין בגין פשעים או עוונות שניתן ע"י בית המשפט לערכאה ראשונה או פסק-הדין הניתנים ע"י בתי המשפט השלום אלא אם ראה בית המשפט לערעורים קיום ישיבה מיוחדת או אם ביקש זאת הנידון ובית המשפט הסכים לבקשה או אם זה היה על פי בקשת אלנאיב אלעאם. חוץ מפסק הדין הקובע עונש מות או מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם לא יורשו השמעת הוכחות מחדש אלא אם ראה בית המשפט שיש

צורך בכך.

(2) אין לבטל פסק דין הקובע זכוי הנאשם או החשוד או האדם שמתלוננים עליו והרשעתם בדין אלא לאחר קיום המשפט ושמיעת ההוכחות.

ע"ף 265 - אסור לקבל הפרטי לערער אלא על ההוראה המתיחסת לפיצויים האישיים.

ע"ף 266 - על הדיון בבתי המשפט לערעורים יחולו הוראות הסעיפים הקודמים הקשורים בטומכות הדיון, הליכיו וצורת פסק הדין הסופי וכן החובה בחשלוס האגרות וההוצאות והוראות העונשים וכן החקפת פסק הדין שניתן בהעדר בית המשפט לערעורים נהנה מהסמכויות הקבועות בפרק המיוחד הדן על שפיטת הנאשם הנמלט מבית הסוהר או במקרה של אי התייצבות הנאשם בפני בית המשפט לאחר שנמסר לו על מועד המשפט באם המשפט הנ"ל מתקיים בפני בית המשפט לערעורים.

ע"ף 267 - אם התברר לבית המשפט לערעורים, יאשר את פסק הדין שמערערים עליו, באם היה תואם את סדרי הדין ואת החוק הרלבנטי.

ע"ף 268 - אם החליט בית המשפט לערעורים על ביטול פסק הדין שעורער עליו בגלל שהמעשה המיוחס אינו מהווה עבירה או המעשה אינו גורר עונש או בגלל העדר ראיה מספקת להרשעה הוא יחליט על חוסר אחראיות פלילית במקרים הראשון והשני ועל זיכוי במקרה השלישי.

ע"ף 269 - אם בוטל פסק הדין כחוצאה של טעות בחוק או מכל סיבה אחרת, ידון בית המשפט לערעורים לגוף התביעה או יחזירנה לבית המשפט אשר הוציא את הפסק עם מחן ההוראות שיש לנהוג לפיהם.

ה פ ר ק - ה ש ל י ש י

הגשת קסציה על פסקי - הדין.

ע"ף 270 - על כל פסקי הדין וההחלטות הניתנים על ידי בית המשפט לערעורים - בעיניינים פליליים אפשר להגיש בקשה לקסציה.

ע"ף 271 - (1) מלבד הוראות הסעיף הקודם לא תתקבל בקשה לקסציה על החלטות הפרלמינריות (הטרומיות) והחלטות הקבועות נקייטת הליכי החקירה או ההחלטות בדבר קבילות הראיות והחלטות אחרות אשר יינתנו במשך מהלך המשפט אלא לאחר הוצאת

פסקי הדין לגופו של ענין וביחד עם פסק
הדין.

(2) ביצוע החלטות כנ"ל לא תיחשב ככניעה להם.

סעיף 272 - אין לפנות לדרך הקסציה כל עוד פסק הדין או
ההחלטה ניתנים להתנגדות או לערעור.

סעיף 273 - הקסציה היא:

- א. זכותו של הנידון או של האחראי על הרכוש
- ב. זכותו של הקובל הפרטי בכל הנוגע לחיובים
האזרחיים ורק הם בלבד.
- ג. זכותו של אלנאיב אלעאם או ראש אלניאבה
אלעאמה.

ה פ ר ק - ה ר ב י ע י

הסיבות להגשת הקסציה.

סעיף 274 - לא ייזקקו לבקשות לקסציה אלא מהסיבות הבאות:
ראשית: א - הפרת ההליכים אשר מחייב אותם החוק
ושיש להתחשב בהם כחוצאה מהשימוש במרמה.

ב. הפרת ההליכים האחרים אשר ביקש להתחשב
בהם היריב כאשר לא נענה בית המשפט לבקשה
והם לא באו על הקונם לשלבי הדיון שהיו
לאחר מכן.

שנית: הפרת החוק או עשיית שגיאה ביישומו או ב-
פירושו.

שלישית: הפרת כללי הסמכות או חריגת בית המשפט
מסמכותו המשפטית.

רביעית: הסחת דעת בית המשפט מלהכריע בבקשה אחד
הצדדים או שהפריז במתן הסעד שנתבקש
לתתו.

חמישית: מתן שני פסקי דין סותרים בענין או בשל
עובדה אחת.

שישית: הפסק דין אינו כולל את הנימוקים
המחייבים את נתינתו או כשאינם מספיקות
או אם הוא לא ברור.

- ע"פ 275 - (1) מועדי הגשת הקסציה על פסקי הדין, הניתנים ע"י הערכאה האחרונה, בפשעים, למעט פסקי דין המחייבים עונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך, או מעצר עולם הם:
- א. 15 יום לכל אחד מהנידונים, האחראי על הרכוש והקובל הפרטי, מועד זה מתחיל למחרת יום מתן פסק הדין אם הוא ניתן בפני הנידון או מיום שנמסר לו פסק הדין כחוק, אם לא ניתן לפניו.
 - ב. 60 יום לראש אלניאבה אלעאמה, 30 יום לנאיב אלעאם, מועדים אלה יתחילו למחרת יום מתן פסק הדין.
 - ג. בנוגע לפסקי הדין הקובעים עונש מוות או מאסר עולם עם עבודת פרך או מעצר עולם הם כפופים לקסציה (אוטומטיה) ללא בקשת הנידון ועל פקיד הראשי של בית המשפט להגישם מיד לאחר נתינתם אל הנאיב אלעאם כדי שיעבירם לבית המשפט לקסציה לשם הדין בהם באופן קסציוני.

- סעיף 276 - (1) הקסציה תוגש ע"י בקשה ללשכת בית המשפט אשר הוציא את פסק הדין המחייבים אותו או ללשכת בית המשפט לקסציה והוא יחתם ע"י נשיא בית המשפט או הפקיד הראשי ביום רישומו.
- (2) הבקשה צריכה להיות חתומה ע"י מגיש הקסציה עצמו או ע"י בא כוחו החוקי. והיא תכלול את נימוקי ההתקפה על פסק הדין.....
- (3) מותר לפרט את נימוקי ההתקפה בגליון שיצורף לבקשה יחד או בנפרד, תוך המועד החוקי להגשת הקסציה.
- (4) לא יזקק בית המשפט לקסציה, לנימוקי ההתקפה, אם הוגשו לאחר המועד החוקי.

סעיף 277 (1) על הפקיד הראשי של לשכת בית המשפט אשר הוציא את פסק הדין המוחקף בדרך של קסציה למסור לידי הנידון עצמו, אם היה עצור או למקום מגוריו העתק מבקשת הקסציה המוגשת ע"י אלניאבה אלעאמה או ע"י הקובל הפרטי למשך תקופה של שבוע ימים

החל ממחרת היום שבו נרשמה הבקשה.

(2) הנידון זכאי תוך 10 ימים ממחרת יום המסירה להגיש כתב חשובה על נימוקי הקסציה וזאת באמצעות לשכת ביה המשפט שהוציא את פסק הדין המוחקף.

סעיף 278 - (1) כשיושלם חיק הקסציה יעביר ראש לשכת ביה המשפט את חיק הקסציה לחיק התביעה כשמצורף להם רשימה מאושרת והכוללת את המסמכים אל אלנאיב אלעאם והלה ישלח אותם בשלמותם לראש אלניאבה אלעאמה.

(2) המסמכים יירשמו בספר מיוחד ולאחר מכן יעבירו ראש אלניאבה לביה המשפט לקסציה בצרוף חוות דעתו וזאת תוך שבוע לכל היוחר, מיום שיגיעו ללשכתו.

ה פ ר ק - ה ש ש י

ההליכים בפני בית המשפט לקסציה.

סעיף 279 - בית המשפט לקסציה יבחון את התיק ואם מצא כי הבקשה הוגשה ע"י אדם שאינו בעל זכות להגשת הקסציה או אם לא נחמלאו התנאים הפורמליים או אם לא נחמלאו במועד החוקי ידחה בית המשפט את הבקשה מבחינה פורמלית.

סעיף 260 - (1) אם הבקשה היתה קבילה מבחינה פורמלית לא יהא צורך במתן החלטה מיוחדת על קבלת הבקשה כי אם ידון בית המשפט בנימוקי הגשת הקסציה ויכריע בהם ע"י קבלתם או דחייתם.

(2) בית המשפט לקסציה רשאי לבטל את פסק הדין מיוזמתו הוא, אם הבקשה לקסציה הוגשה ע"י הנידון אם הוברר לבית המשפט מתוך פסק הדין כי הוא היה מנוגד לחוק או היה מבוטל על טעות ליישומו או לפירושו או אם בית המשפט שהוציא את פסק הדין לא היה מורכב בהתאם לחוק או לא היה מוסמך לדון בתביעה או אם היה שנוי בחוק לאחר מתן פסק הדין אשר חל על העובדות שבחיק התביעה.

סעיף 281 - אם נדחו כל נימוקי הקסציה ולא מצא בית המשפט סיבות לבטלו מיוזמתו הוא בהתאם לסעיף הקודם, תדחה בקשת

הקסציה באוחו ענין.

סעיף 282 - אם נימוקי פסק הדין כללו טעות בחוק או אם נפלה טעות באיזכור נוסח החוק או בתיאור העבירה או בתיאור הנידון והעונש, בגין העבירה, שנפסק היה קבוע בחוק לאותה העבירה.
על פי העובדות שצוינו בפסק הדין, יתקן בית המשפט לקסציה את הטעות שנפלה וחדתה הבקשה לקסציה מבחינת החוצאה.

סעיף 283 - בית המשפט ישלח העתק נכון מפסק הדין הדוחה את בקשת הקסציה אל ראש אלניאבה אלעאמה, תוך שבוע מיום הדחיה, והלה יעבירנה אל אלנאיב אלעאם שלייד בית המשפט אשר הוציא את פסק הדין נשוא הקסציה.

סעיף 284 - אם בית המשפט לקסציה קבל נימוק מנימוקי הקסציה או אם הוא מצא סיבה לכך, מיוזמתו הוא לפי סעיף 280, יחליט בית המשפט על ביטול פסק הדין נשוא הקסציה והחזרת המסמכים לבית המשפט שהוציא את פסק הדין המבוטל כדי שידון בחביעה מחדש.

סעיף 285 - (1) לא יבוטל מפסק הדין אלא אותם העניינים שהיו קשורים בנימוקים שעליהם היה מבוטל הביטול כל עוד שהחלוקה הינה בלתי אפשרית.

(2) אם בקשת הקסציה לא היחה מוגשת מצד אלניאבה אלעאמה לא יבוטל פסק הדין אלא ביחס לאותו אדם שהגיש את בקשת הקסציה.

(3) אבל אם הוגשה הבקשה לקסציה ע"י אחד הנידונים והנימוקים אשר עליהם החבססה הקסציה היו קשורים בנידונים אחרים שהיו ביחד אתו בחיק התביעה יוציא בית המשפט לקסציה החלטת המבטלת את פסק הדין ביחס לנידונים אחרים אף על פי שלא הגישו בקשה לקסציה.

ה פ ר ק - ה ש ב י ע י

השלכות פסקי הדין הניחנים ע"י בית המשפט לקסציה.

סעיף 286 - החוצאה מדחייית בקשת הקסציה היא שפסק הדין, נשוא בקשת הקסציה, ייחפך לשריר וקיים לבני מגיש הבקשה והוא אינו רשאי בשום מקרה להגיש עליו קסציה פעם שנייה.

סעיף 287 - אם בוטל פסק הדין על סמך הגשת בקשה לקסציה, שהוגש ע"י אדם שלא נמנה על אלניאבה אלעאמה, לא ייגרם נזק

למבקש הקסציה כתוצאה מהביטול.

סעיף 288 - על בית המשפט לקסציה ללכת בדרך של ביטול פסק הדין אם היה פסק דינה כולל את מחיקת התביעה בגלל חוסר סמכות או שהתביעה בטלה בגלל החישנות או מכל סיבה חוקית המונעת את המשך הדיון בה.

ה פ ר ק - ה ש מ י נ י

הגשת קסציה על פסק דין שניתן לאחר שהוחזר החיק ע"י בית המשפט לקסציה.

סעיף 289 - מלבד המקרים שנקבעו בסעיף 288, אם לא נהג בית המשפט לערעורים - אשר אליו הוחזר פסק הדין מבית המשפט לקסציה, לפי הנחיות שבאו בחלטת הקסציה והוגש קסציה בפעם השניה על פסק דינו של בית המשפט לערעורים בגלל אותן הנימוקים שקבל אותם בית המשפט לקסציה, בפסק דינה, יעיין בית המשפט לקסציה מחדש בכל העניין ובאם הגיע למסקנה שיש לבטל שנית את פסק הדין בגלל אותם הנימוקים שחיבו זאת בפעם הראשונה יהיה זכאי בית המשפט לקסציה:

1. להחזיר את העניין לבית המשפט אשר נתן את פסק הדין ואז יהא מוטל על בית המשפט זה לציית להחלטת בית המשפט לקסציה, או
2. בית המשפט לקסציה עצמו יכריע בתביעה באופן שיראה לפי הצדק והחוק.

סעיף 290 - אם הוגש קסציה על פסק דין שניתן לאחר שחוזר לבית המשפט לקסציה בגלל נימוקים שלא נמנים על אלה שהוזכרו בסעיף 289 יעיין בית המשפט לקסציה בבקשה בהתאם להוראות הפרק הרביעי של שער זה.

ה פ ר ק - ה ת ש י ע י

ביטול פסק - דין של בית המשפט לערעורים ע"י צו בכחב.

סעיף 291 - (1) אם קבל ראש אלניאבה אלעאמה הוראה משר המשפטים בכחב, שלפיה מחבקש להעביר חיק תביעה לבית המשפט לקסציה בגלל שנקט בה הליך המנוגד לחוק או שניתנו בה פסק דין או החלטה המנוגדים לחוק, וקבלו אותו פסקי דין או החלטה צורה החלטית

אשר לא קדמה לכך דיון בבית המשפט לקסציה בהליך או בפסק הדין או בהחלטה שמתקיימים אותו יהא על ראש אלניאבה אלעאמה להביא את התיק בפני בית המשפט לקסציה כשהוא מצורף לצו בכתב והוא יבקש בגלל הנימוקים הנקובים בו לבטל את ההליך או להחזיר את פסק הדין או ההחלטה כדי לעיין בהם מחדש.

(2) ראש אלניאבה אלעאמה, אם נדרש לכך, ע"י הנידון או ע"י האחראי על הרכוש זכאי להגיש קסציה על פסק הדין וההחלטות ההחלטיות שניתנו בעניני עבירות מסוג עוון שניתנו ע"י בית המשפט לערעורים לאותם הנימוקים והתנאים שהוזכרו בסעיף קטן (1).

(3) אם בית המשפט קבל את הנימוקים הנזכרים לעיל, יוחזר פסק הדין או ההחלטה או יבוטל ההליך שמתקיימים אותו ובמקרה כזה יש לנקוט בהליכים פליליים נגד קציני התביעה המשפטית או נגד השופטים האחראים על הפרת החוק, בעת הצורך.

(4) בהחלטה הקסציה, המחקבלת בהתאם לסעיף קטן (1) של סעיף זה, לא יהיה שום השלכה אלא אם היתה לטובת האחראי על הרכוש או לטובת הנידון. הליך הקסציה ננקט לפי סעיף קטן 2 יישאר לטובת החוק בלבד ואסור לאחד היריבים להסתמך עליו כדי שיפגע מביצוע פסק הדין שהוחקף בבית המשפט לקסציה. אך די ברישום פסק הדין של בית המשפט לקסציה על שולי פסק הדין שהוגשה עליו הקסציה.

ה ש ע ר - ה ת ש י ע י

מ ש פ ט - ח ו ז ר .

סעיף 292 - מותר לבקש משפט חוזר בתביעות בגין פשע או עון, בכל בית משפט אשר דן בהן ובכל עונש שנגזר וזאת במקרים הבאים:

- א. אם נידון אדם על עבירתו הריגה, ונמצאו לאחר מכן ראיות מספיקות המוכחות כי האדם שנשען כי נהרג הוא נמצא בחיים.
- ב. אם נידון אדם בסוג של פשע או עון ולאחר מכן נידון אדם אחר על אותה עבירה ואי אפשר היה ליישב בין שני פסקי הדין והתוצאה מאשרת את זכוי אחד הנידונים.
- ג. אם נידון אדם לאחר מתן פסק הדין ונדון העד שנחן את העדות נגד הנידון - על עדות שקר ו עדותו של העד תהא בלתי קבילה במשפט החדש.
- ד. אם לאחר מתן פסק הדין אירע או נתגלחה עובדה חדשה או אם הוצגו מסמכים שלא היו ידועים בעת הדין בבית המשפט ואשר יש בהם כדי לזכות את הנידון.

סעיף 293 - הבקשה למשפט חוזר חוגש ע"י בעלי הזכות הבאים:

1. שר המשפטים.
2. הנידון, ונציגי החוק, אם היה מסול דין.
3. בן זוגו, בניו, יורשיו ולאלה הזכאים לפי צוואה אם הנידון מת או הוכחה העדרותו בהתאם לפסק הדין.
4. האדם שנתבקש ע"י הנידון בבקשה מפורשת למשפט חוזר.

סעיף 294 - (1) הבקשה למשפט חוזר חוגש לשר המשפטים.
(2) שר המשפטים יעביר את הבקשה למשפט חוזר לבית המשפט לקסציה והוא לא יעבירה אם היא היתה מבוססת על נימוקים מופרכים מעיקרם.

סעיף 295 - (1) אם לא בוצע גזר הדין אשר בגינו מבקשים את המשפט החוזר יש להפסיק את ביצועו אוטומטית מיום שהעביר שר המשפטים את הבקשה לבית המשפט לקסציה.
(2) בית המשפט לקסציה רשאי לצוות על הפסקת ביצוע גזר הדין, בעת מתן החלטתו להעתיק לבקשת המשפט החוזר.

סעיף 296 - אם בית המשפט לקסציה נעתר לבקשה למשפט חוזר הוא יעביר את הענין לבית המשפט מאותה ערכאה שיפוטית אשר הוציאה את פסק-הדין המקורי.

סעיף 297 - אם לרגל מותם של הנידונים או נהיו בלתי שפויים בדעתם או אם הם נמלטו או אם הם נעדרו, כולם או מקצתם או אם הוברר כי אינם אחראים אחריות פלילית או אם התישנו החביעה או פסק הדין ע"י ההיישנות יהיה קשה להתחיל את המשפט מחדש בגלל חוסר אפשרות להביא את כל האנשים הצוגעים בדבר באותו משפט ולאחר שיקבל בית המשפט לקסציה החלטה שלפיה אין לקיים את המשפט בדלתיים פתוחות בגין הסיבות הנ"ל יסיל בית המשפט לקסציה, על עצמו את הדיון בתביעה המקורית וישמע אותה מחדש בנוכחות הקובלים הפרטיים אם היו בנמצא - ובנוכחות פרקליטים שימונו לנידונים אם הם נפטרו - ובית המשפט לקסציה יבטל מפסק הדין או מפסקי הדין שקדמו לכך את כל ההוראות שניתנו ללא כל צידוק חוקי.

סעיף 298 - (1) פסק הדין שניתן, המזכה את הנידון בחוצאה מהמשפט החוזר, יודבק על דלת בית המשפט או במקומות הציבוריים בעיר אשר בה ניתן פסק הדין הראשון ובכך במקום אירוע העבירה וכן במקום מגורי מבקשי המשפט החוזר וכן במקום

מגוריו האחרון של הנידון אם נפטר בינתים.
(2) הפסק הדין נמזכה חייב להתפרסם בעתון הרשמי ויפורסם, אם ביקש זאת אותו אדם שביקש את המשפט החוזר - בשני עתונים מקומיים שבבחרו על ידו והממלכה תשא בהוצאות הפרסום.

ה ס פ ר - ה ש ל י ש י

סדרה - דין מיוחדים בעניינים מסוימים.

השער - הראשון

תביעות בגין זיופים.

סעיף 299 - (1) בכל התביעות בגין זיופים ופיד לאחר שיוצג המסמך - הנטען כי הוא מזויף - בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או בפני בית המשפט, יערוך פקיד בית המשפט פרטיכל מפורט, אודות המסמך, אשר ייחתם ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או השופט או יושב ראש הרכב בית המשפט, הפקיד והאדם אשר הציג את המסמך ויריבו במשפט אם היה כזה. הנזכרים לעיל, ייחתמו על כל דף ודף מהמסמך עצמו כדי למנוע את החלפתם והוא יוחזק ויישמר במשרד החקירות או במזכירות בית המשפט.

(2) אם נוצר מחלק מהנזכרים מלחתום על המסמך או על הפרטיכל או אם הם סרבו לחתום עליהם יש לציין עובדה זאת בפרטיכל.

סעיף 300 - אם המסמך, שנטען כי הוא מזויף הובא מאחד המשרדים הרשמיים חייב הפקיד האחראי עליו לחתום על המסמך בהתאם לסעיף הקודם.

סעיף 301 - מותר לטעון נגד מסמכים מזויפים אף על פי ששמו בסיס להליכים שפוטניים או הליכים אחרים.

סעיף 302 - (1) כל פקיד צבורי או כל אדם פרטי שהופקד בידו מסמך שנטען כי הוא מזויף, חייב הוא למסור אותו אם נדרש לכך על פי החלטה של בית משפט או על פי החלטה התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) עם נימוקים מפורטים להחלטה שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונש.

(2) ההחלטה הנ"ל ופרטיכל המסירה ישחררו את האדם שבידו הופקדו המסמכים, כלפי הנזועים בדבר.

סעיף 303 - הוראות הסעיפים הקודמים חלים על המסמכים המוצגים בפני התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או בפני בית המשפט על מנת להשוותם, ולזהותם

סעיף 304 - (1) הפקידים הציבוריים יאלצו למסור את המסמכים שיש בידם והמחאימים להשוואה או לזהוי שאם לא יעשו כן יהיו צפויים לעונש.

(2) ההחלטה הניתנת כנ"ל ופרטיכל המסירה ישחררו את האדם שבידו הופקדו המסמכים כלפי הנוגעים בדבר.

סעיף 305 - (1) כאשר יהא צורך להבאת מסמך רשמי יושאר העתק ממנו בידי האדם שהופקד בידו המסמך, העתק זה יהיה מאושר ע"י יושב ראש הרכב בית המשפט שאותו אדם כפוף לו ובהעתק יש לפרט את אופן לקיחתו של המקור, כתוספת להעתק.

(2) אם המסמך היה מופקד בידי פקיד רשמי, יהא העתק המאושר שנמסר בידי הפקיד תחליף למקור עד אשר יוחזר בידו המקור, פקיד כנ"ל יכול למסור עותקים מההעתק המאושר עם הפירוט כנ"ל בחוספת לעותק.

(3) אם המסמך הנדרש היה כתוב בספר שאין אפשרות לתלוש אותו מהספר יהא או בית המשפט רשאי להחליט על הבאת הספר בפניו ואז לא ייזקקו להליכים שפורטו לעיל.

סעיף 306 - (1) מסמכים רגילים יהיו טובים להשוואה ולזהוי כבטיס להשוואה ולזהוי אם הם אושרו ע"י היריבים.

(2) אם היה מחזיק המסמך אדם שאינו נמנה על חוג הפקידים הציבוריים אין לאלצו למסור אותם לאלתר. אף על פי שהודה כי המסמך נמצא ברשותו אבל החוקר או בית המשפט רשאים לחייבו במסירת המסמך לאחר הבאתו כדי למסור את המסמך או לאחר שמסר את נימוקי המנעותו לכך, באם הוברר להם כי מניעתו אינה מבוססת על סיבה מקבלת על הדעת.

סעיף 307 - כל אדם המכיר במסמך שנטען כמזוייף יוטל עליו שיהחזום על המסמך אם התברר שיש לו ידיעה עליו.

ע"פ 308 - אם טען היריב טענה כי המסמך מזוייף וכי מציג המממן הוא שזייף אותו או שהשתתף בזיופו או אם התברר מהחקירה כי המזייף או הממסיע בזיוף הם עדיין בחיים וכי הביעת הזיוף לא החישה, יש לפנות לחקירת הביעת הזיוף הפלילית בצורה שפורטה קודם לכן.

ע"פ 309 - (1) על בית המשפט הדן בחביעה להחליט בעת שנטען בפניה ענין הזיוף, להמשיך הדיון בחביעה או להפסיק אותו לאחר שתשמע את דעתו של החובע הכללי (אלמודעי אלעאם)

(2) אם החביעה היתה מצטמצמת על הפיצויים האישיים ידחה בית המשפט את הדיון בה עד אשר הופרע הביעת הזיוף בצורה סופית.

ע"פ 310 - אם טען אחד היריבים במשך החקירה או במשך הדיון בחביעה כי המסמך המוצג הוא מזוייף, הוא ישאל את יריבו באם יש בכוונתו להשתמש בו.

ע"פ 311 - (1) אם השיב היריב שאינו מעונין לעשות שמוש במסמך שנטען כי הוא מזוייף או אם נמנע מלהשיב, לא ייזקקו למסמך באותו משפט.

(2) אך אם ענה בחיוב, ידונו בחביעת הזיוף בהתאם לתוק.

ע"פ 312 - בחביעת זיוף רשאי בית המשפט לדרוש מאת החשוד או הנאשם לכתוב בכתב ידו בפני בית המשפט או בפני מומחה ואם סרב לעשות כן, יש לציין זאת בפרטיכל.

ע"פ 313 - (1) אם התברר לבית המשפט הפלילי או אזרחי, בעת הדיון בחביעה, דבר המצביע על הזיוף והמצביע על מבצעו, היא על יושב ראש הרבב בית המשפט או החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) של אותו בית משפט להעביר את המסמכים הדרושים אל החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) שמקום ביצוע העבירה או מקום המצאותו של המבצע כפוף לסמכותו.

(2) יושב ראש הרבב בית המשפט או החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) של אותה ערכאה רשאי להוציא צו מעצר נגד המחלוננים עליו, באם היה נוכח בעת הדיון בחביעה.

ע"פ 314 - (1) אם התברר כי המסמכים הרשמיים מזוייפים הם, בשלימות או באופן חלקי, יפסוק בית המשפט הדן בחביעת הזיוף על ביטול חוקף המסמך או לחזירתו לצורתו המקורית על ידי מחיקת החוספות שנוספו אליו או על ידי הוכחת ההשמטות שנעשו בו.

(2) בסוף המסמך יש לציין תמצית פסק הדין -
ההחלטי.

(3) המסמכים שהיו יסוד להשואה ולזהוי, יוחזרו
למקומות שמהם נלקחו או לבני האדם שהגישו
אותם.

סעיף 315 - חקירות בגין תביעות הזיוף ייערכו בהתאם ל -
פרוצדורה הנהוגה ביתר העבירות.

ה ש ע ר - ה ש נ י

שמיעת עדותם של ממלאי תפקידים רשמיים.

סעיף 316 - לאנשי הסגל הדיפלומטי יימסרו כתבי בי-דין
באמצעות מיניסטרוֹן החוץ.

סעיף 317 - אם המוזמן לערכאה השפוטית היה מגוייס בצבא,
יש למסור לו את כתבי בית דין באמצעות מפקד
יחידתו.

סעיף 318 - מלבד האנשים בעלי תפקידים רשמיים הנזכרים
בסעיפים הקודמים יוזמן כל עד בכל מקום שיהיה
ותשמע עדותו בפני הערכאה השפוטית בהתאם לכללי
הפרוצדורה של חוק זה, הקשורים בגביית העדות
אלא אם החליט בית המשפט אחרת.

ה ש ע ר - ה ש ל י ש י

כתבי בית דין, השמדתם, גניבתם, והחלטות
הניתנות בהם.

סעיף 319 - אם נאבד מקור פסקי הדין שניתנו בתביעות בגין
פשע או עוון או אם נאבדו מסמכי בית דין הקשורים
בחקירות או בדיון המשפטי אשר טרם הוכרע בהם
באופן סופי או אם הם הושמדו כתוצאה משריפה,
טביעה או סיבות בלתי רגילות או אם נגנבו והיה
קושי בשחזורם, יש להחיל במקרים אלה את הכללים
הקבועים בסעיפים הבאים להלן.

סעיף 320 - (1) אם נמצא תמצית פסק-הדין או העתק מאושר
ממנו כחוק, תחשב כמקור פסק הדין ותשמר
תחתיו.

(2) אם התמצית או העותק הנזכרים לעיל היו

מצויים בידי אדם כל שהוא או בידי פקיד רשמי יצווה יושב ראש בית המשפט אשר הוציא את פסק הדין על מסירתם למזכירות אותו בית משפט.

(3) האדם או הפקיד שיש בידו התמצית או ההעתק המאושר מפסק הדין שהושמד או שנגנב או שנאבד זכאי לקבל בעת מסירתם עותק אחד ללא תשלום.

(4) הצו הקובע את מסירת התמצית או את ההעתק משחרר את האדם, שברשותו היה המסמך, כלפי האנשים הנוגעים בדבר.

סעיף 321 - (1) אם נאבד מקור פסק הדין ולא אותר העתק מאושר ממנו כי אם אותה ההחלטה המחשידה או המאשימה, יש לערוך את המשפט שנית ולהוציא פסק דין חדש.

(2) באם ההחלטה המחשידה או המאשימה לא היו בנמצא, מאתו החלק של המסמכים שנאבדו.

ה ש ע ר - ה ר ב י ע י

קביעת הרשות המוסמכת, והעברת התביעה מבימ"ש אחד למישנהו.

סעיף 322 - (1) חילוקי הדעות בנוגע לסמכות חיושב ע"י קביעת הרשות המוסמכת אם בוצעה עבירה והתחילו שני בתי משפט לדון בה, או שני תובעים כללים התחילו לחקור בהם מתוך הנחה כי העבירה בוצעה במקום תחום סמכותם, או אם החליט כל אחד מהתובעים הכלליים או כל אחד מבתי המשפט הנ"ל שאין להם סמכות כדי לחקור או כדי לדון בעבירה, או אם החליט בית משפט כי אינו מוסמך לדון בתביעה שהועברה אליו ע"י התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או אלניאבה אלעאמה וכחוצאה מכך נתגלעו חלוקי הדעות - בגין הסמכות יש להפסיק את המשך ההליכים המשפטיים כתוצאה מקיומם של שני פסקי הדין המנוגדים בענין עצמו.

(2) הוראות סעיף זה יחולו אם חלוקי הדעות נתגלעו בין בימ"ש רגיל ובין בימ"ש מיוחד או בין שני ביהמ"ש מיוחדים או בין התובעים הכלליים המובאים בפני בתי המשפט האלה.

סעיף 323 - (1) אלניאבה אלעאמה, הקובל הפרטי והמתלוננים עליו רשאים לדרוש את קביעת הערכאה השפוטית על פי בקשה המוגשת לבית המשפט לקסציה.

(2) אבל אם הבקשה הייתה קשורה במחלוקת על הסמכות שבין שני בתי משפט או שני שופטים הכפופים לבית משפט לערעורים אחד יש להגיש את הבקשה לבית המשפט לערעורים.

סעיף 324 - אם הבקשה לקביעת הערכאה השפוטית נשלח על ידי הקובל הפרטי או באת המחלוננים עליו, יצווה נשיא בית המשפט לקסציה או נשיא בית המשפט לערעורים על מסירת העתק הבקשה לידי היריב וכך להפקיד בידי אלניאבה אלעאמה המחייבת לכל אחד משתי הערכאות השפוטיות ביניהם קיימת מחלוקת - העתק בקשה כדי שיביעו את דעתם בענין ועל מנת שיעבירו את מסמכי החביעה.

סעיף 325 - על הקובל הפרטי או המחלוננים עליו להשיב על הבקשה, לקביעת הערכאה השפוטית, שנמסרה להם ועל ראש אלניאבה אלעאמה או אלנאיב אלעאם להביע את דעתם על הבקשה וזאת לא יאוחר משבוע ימים מיום המסירה.

סעיף 326 - אם המחלוקת נפלה בין שני בתי משפט או בין שני שופטים שלל אחד מהם החליט כי הוא מוסמך לדון בחביעה עליהם להמנע מלחת פסק דין מיד לאחר שהובאה לידיעתם בקשת קביעת הערכאה השפוטית כדי לישב את המחלוקת ביניהם.

(2) הצעדים הזמניים והחקירות יכולים להמשך עד שתנתן החלטה בדבר קביעת הערכאה השפוטית.

סעיף 327 - (1) בית המשפט לקסציה ידון בבקשת קביעת הערכאה השיפוטית ללא נוכחות הצדדים לאחר קבלת חוות דעתו של ראש אלניאבה אלעאמה, ובית המשפט יקב בהחלטתו את הרשות השפוטית המוסמכת לחקור בחביעה או לדון בה וכן יפסוק את כשרות ההליכ שננקטו ע"י בית המשפט או החוקר אשר נקבעו שהם אינם מוסמכים.

(2) בית המשפט לערעורים ידון ללא נוכחות הצדדים בבקשה המוגשת לפניו בהתאם לכללי הפרוצדורה הנ"ל והחלטתו בדבר תהא סופית.

ה פ ר ק - ה ש נ י

העברת התביעות מבית משפט אחד למשנהו.

סעיף 328 - בית המשפט לערעורים במסגרת תחום סמכותו, יכול לקבל החלטה כי תביעה בגין פשע או עוון תועבר - על פי בקשת אלנאיב אלעאם שרשאי להופיע לפניו - אל תובע כללי (מודעי עאם) אחר או לבית משפט אחר מאותה דרגה של בית המשפט שבפניו הוגשה התביעה וזאת כשהחקירה בתביעה תהא או הדיון בה יהא בתחום סמכותו של התובע הכללי (אלמודעי אלעאם) או בית המשפט, אם זה היה דרוש למען הבטחון הציבורי.

סעיף 329 - בית המשפט לערעורים ידון בבקשת העברת התביעה ללא נזכחות הצדדים ואם החליט בית המשפט על העברת התביעה יקבע בית המשפט, בהחלטה עצמה, את כשרותם של ההליכים שכבר נעשו ע"י בית המשפט או התובע הכללי (אלנאיב אלעאם) אשר מהם הועברה התביעה.

סעיף 330 - עצם דחיית בקשה להעברת התביעה אינו מונע מלהגיש בקשה חדשה להעברתה וזאת בהסתמך על נימוקים חדשים שנתגלו לאחר מתן החלטת דחייה.

ה ס פ ר - ה ר ב י ע י
* * * * *

ה ש ע ר - ה ר א ש ו ן

תוקף פסקי דין סופיים וביטול התביעה והעונש.

סעיף 331 - כל עוד שלא נקבע נוסח אחר, חסתיים התביעה הפלילית ביחס לאדם שהוגשה נגדו וכן העובדות שיוחסו לו בה, ע"י מתן פסק דין סופי בה אם ע"י זכוי, חוסר אחריות פלילית! או ביטול את החיוב בדין. אם ניתן פסק - דין עניני בתביעה הפלילית! אסור לחזור ולדון בה אלא ע"י הטיעון המשפטי בפסק הדין בדרך הקבועה בחוק, כל עוד שלא יהא נוסח אחר המורה אחרת.

סעיף 332 - פסק הדין הפלילי הניתן ע"י בית משפט פלילי - בנושא התביעה הפלילית - הקובע זכוי, חוסר אחריות פלילית וביטול או החיוב בדין, יהא לו כוח של מעשה בית דין כלפי בית המשפט האזרחי, בתביעות אשר לא הוכרע בהם הדין בצורה סופית, וזאת בכל אשר קשור עם אירוע העבירה, הגדרתה החוקית וייחוסה אל מבצעה, פסק הדין של זכוי יהיה לו אותו כוח ואין נפקא מינא אם הזכוי מבוסס על הכחשת האשמה או בגין חוסר הוכחות

מספיקות. ולא יהיה לפק הדין את הכוח הנ"ל באם
היה מבוסס על כך שהמעשה אינו בר עונשין בהתאם
לחוק.

סעיף 333 - פסקי דין הניתנים ע"י בתי המשפט האזרחיים לא תהא
להם כוח של מעשה בי-דין כלפי בית המשפט הפלילי
בכל הנוגע לאירוע העבירה ויחוסה למבצעה.

סעיף 334 - פסקי דין הניתנים ע"י בתי המשפט הדניים במעמד אישי
בתחום סמכותם יהא מעשה בי-דין לגבי בתי המשפט
הפליליים בעניינים אשר ההכרעה בהם תלויה בתביעה
הפלילית.

ה ש ע ר - ה ש נ י

ביטול תביעת הזכות הציבורית
ותביעת הזכות הפרט.

סעיף 335 - (1) תביעת הזכות הציבורית תבוטל עם מותו של
המתלוננים עליו או ע"י חנינה כללית או
ע"י התישנות.

(2) והיא תבוטל בצורה נגדרת בביטול הזכות הפרט
במקרים הקבועים בחוק.

ה פ ר ק - ה ר א ש ו ן

הביטול בגין הפטירה.

סעיף 336 - תביעות הזכות הציבורית והעונשים המוטלים בהם בטלים
עם מותו של המתלוננים עליו באם זה הודה ע"י ביצוע
העונש המקורי או העונש הנוסף או הצדדי.

(2) אם המוצגים שנחפסו היו נמנים על אלה שנאסרו
לפי החוק אין למסרם (להחזירם) ליורשי הנפטר

(3) זכות התביעה האישית של הניזוק נשארת לו או
עומדת לו, והפצונים שהוא זכאי לבקש מאת
יורשי המזיק ע"י תביעה שתוגש בפני בית
המשפט האזרחי.

ה פ ר ק - ה ש נ י
ביטול על ידי חנינה כללית.

סעיף 337 - (1) תביעת הזכות הצבורית תבוטל ע"י החנינה הכללית.

(2) תביעת הפיצויים תשאר בסמכותו של בית המשפט שבידו היתה תביעת הזכות הצבורית - בעת מתן החנינה הכללית, ואם התביעה טרם הוגשה ייזקק לה בית המשפט האזרחי המוסמך.

ה פ ר ק - ה ש ל י ש י

ה ה ת י י ש נ ו ת

1. ביטול התביעה ע"י ההתיישנות.

סעיף 338 - (1) תביעת הזכות הצבורית ותביעת הזכות הפרטית יהיו בטלים כעבור 10 שנים מיום אירוע הפשע. אם לא ננקטו ההליכים הפליליים בגינם במשך אותה תקופה.

(2) שתי התביעות כנ"ל תהיינה בטלות כעבור 10 שנים מיום שננקט ההליך האחרון, באם הוגשה התביעה ונערכה חקירה בהן ולא ניתן פסק דין בהן.

סעיף 339 - תביעת הזכות הצבורית ותביעת הזכות הפרטית בגין עוון יהיו בטלים כעבור 3 שנים וזאת לפי אותם הכללים שנקבעו בסעיף 338.

סעיף 340 - (1) תביעת הזכות הצבורית ותביעת הזכות הפרטית בגין חטא יהיו בטלים כעבור שנה שלמה מיום אירוע החטא, באם לא הוצא פסק הדין מאת בית המשפט בתביעה ובאם נערך אודותיה פרטיכל ונעשתה חקירה במשך השנה הנ"ל.

(2) אם ניתן פסק דין בתביעה, תוך השנה הנ"ל והוגש עליו ערעור יהיו תביעת הזכות הצבורית ותביעת הזכות הפרטית בטלות כעבור שנה תמימה מיום הגשת בקשת הערעור.

2. ביטול העונש ע"י התיישנות

סעיף 341 - (1) ההתיישנות חוסמת את דרכי ביצוע העונש ואם אמצעי הזהירות (מנע).

(2) בתנאי שההתישנות לא תחול על העונשים ואמצעי הזהירות (מנע) המונעת את הזכויות ולא תחול על מניעת מחץ רשות להיות תושב ולא תחול על הילוש והפקעת החפצים.

סעיף 342 - (1) תקופת ההתישנות לעונש מות ומאסר עולם בגין פשע היא 25 שנים.

(2) תקופת ההתישנות על העונשים הזמניים בגין פשעים היא כפול תקופת העונש אשר הוטל ע"י בית המשפט בתנאי שלא תעלה על 20 שנה ולא תפחת מ 10 שנים.

(3) תקופת ההתישנות על כל עונש אחר בגין פשע הוא 10 שנים.

סעיף 343 - (1) תקופת ההתישנות תתחיל מיום מתן פסק הדין אם ניתן בהעדר הנידון, ומיום התחמקות הנידון מביצוע העונש אם ניתן פסק הדין בנוכחות הנידון.

(2) אם התחמק הנידון מביצועו של עונש מינע או מהגבלת החופש, ינוכה מחצית העונש אשר הוצא לפועל מתקופת ההתישנות.

סעיף 344 - (1) תקופת ההתישנות על עונשים בגין עוונות היא כפול תקופת העונש אשר פסק אותו בית המשפט בתנאי שלא תעלה על 10 שנים ולא תפחת מ 5 שנים.

(2) תקופת ההתישנות של כל עונש אחר בגין עוון היא 5 שנים.

סעיף 345 - (1) תקופת ההתישנות תרוץ:
א. בפסק הדין שניתן בפני הנידון: החל מיום נתינתו אם היה בערכאה האחרונה ומיום אישורו אם היה בערכאה ראשונה.

ב. בפסק דין שניתן שלא בפני הנידון: החל מיום מסירתו לנידון עצמו או למקום מגוריו.

(2) אם היה הנידון עצור: החל מיום התחמקותו מהביצוע ובמקרה זה מחצית תקופת העונש אשר בוצע חנוכה מתקופת ההתישנות.

סעיף 346 - תקופת ההתישנות על העונשים בגין חטאים היא שנתיים, אשר תרוץ כפי שנקבע בכללים בסעיף הקודם

סעיף 347 - (1) תקופת ההתיישנות על אמצעי הזהירות (מנע) היא שלוש שנים.

(2) לא תחיל תקופת ההתיישנות אלא מהיום שבו נהפך אמצעי הזהירות (מנע) בר ביצוע או לאחר התיישנות העונש אשר חייב את אמצעי-הזהירות (מנע) בתנאי שלא יינתן לפני תום 7 שנים פסק דין מאת שופט הקובע כי הנידון עדיין מהווה סכנה על שלום הציבור, במקרה כבון זה, יש לצוות על ביצוע אמצעי הזהירות (מנע).

סעיף 348 - לא יבוצע כל אמצעי שמטרתו תקון נוער, עברייני, אם ביצועו נשחכח תקופה של שנה שלמה אלא על פי החלטה הניתנת ע"י בית המשפט לנוער, על פי בקשת אלניאבה אלעאמה.

3. הוראות כלליות

סעיף 349 - (1) תקופת ההתיישנות תחשב מדי יום ביומו מבלי לקחת בחשבון את היום הראשון.

(2) ההתיישנות תפסיק כל ממשול משפטי או חומרי אשר עיכב את ביצוע העונש או את ההליך או האמצעי אשר לא נגרמו כתוצאה מרצונו של הנידון.

(3) מרוץ ההתיישנות יופסק באחד מהמקרים הבאים:
א. ע"י הליכי החקירה והתביעה המשפטית אשר ננקטו ע"י הרשות המוסמכת והקשורים בעבירה עצמה.
ב. ע"י פעולה כל שהיא הנעשית ע"י הרשות למטרת הביצוע.
ג. ע"י ביצוע עבירה אחרת מצד הנידון שהיא שווה לעבירה אשר חייבה את מתן העונש או את האמצעים המשפטיים או ע"י ביצוע עבירה חמורה ממנה. בתנאי שלא תאריך תקופת ההתיישנות - בכל מקרה שהוא - פי שניים מתקופת ההתיישנות המקורית.

סעיף 350 - הסעיפים הקודמים לא באים כדי לגרוע מהוראות ההתיישנות שנקבעו בחוקים המיוחדים לסוג מהפשעים, עוונות וחטאים.

סעיף 351 - אם ניתן פסק דין נגד אדם שלא בפניו, והעונש שהוטל עליו התישן לא יורשה בכל מקרה שהוא לבקש מבית המשפט את ביטול ההליכים שהתנהלו שלא בפניו

על מנת לדון בחביעה המיוחסת לו מחדש.

סעיף 352 - (1) הפיצויים הכספיים שנפסקו בצורה החלטית בחביעה הפליליות יבוטלו ע"י החיטנות בהתאם לכללי ההחלטות הקבועים למשפטים אזרחיים.

(2) האגרות וההוצאות שנפסקו לטובת האוצר יבוטלו ע"י החיטנות הקשורים בכספים הממשלתיים, ההחלטות בגינן לא חרוץ כל עוד שהנידון בהם נמצא בבית הסוהר כדי לרצה עונש מכוח פסק דין.

ה ש ע ר - ה ש ל י ש י

(1) ביצוע פסקי דין פליליים.

סעיף 353 - (1) החובע הכללי (אלמודעי אלעאם) המוסמך להופיע בפני הערכאה אשר נתנה את פסקי הדין או ממלא מקומו - ממונה על ביצוע פסקי דין פליליים.

(2) שופט השלום ימלא את מקום אלניאבצ אלעאמה בביצוע פסק הדין במקומות שאין בהם חובע כללי (מודעי אאם).

סעיף 354 - משרדי ההוצאה לפועל ממונים על ביצוע החוקים האזרחיים שנפסקו בהתאם למה שהוחלט לביצוע בפסקי - דין אזרחיים.

סעיף 355 - אם נחבש נידון בבית סוהר בגין אי תשלום קנס או אי תשלום אגרה והוא הביע את רצונו, כשהוא בבית הסוהר - לשלם לאוצר הממלכה, יצוה החובע הכללי (אלמונעי אלעאם) או מי שממלא את מקומו על הוצאתו מבית הסוהר והבאתו בפניו כדי לשלם את הסכום שמוטל עליו לשלם, לאתר ניכוי החלק המגביל לתקופה אשר ריצה בבית הסוהר, לפי החישוב של 500 פילס או כל חלק ממנה בעד כל יום מסכום הקנס או מסכום האגרה.

סעיף 356 - (1) אם שלם הנידון בעת מעצרו את הסכום החייב לשלמו במלואו, יש לשחררו לאלתר, והחלטה שקבעה את החלפת הקנס או האגרה במאסר, תהיה מבוטלת.

(2) במקרה והנידון היה נעדר או אם הוא היה פסול דין, ייגבה הקנס האגרה והוצאות המשפט שנפסקו

לשובת האוצר על פי ידיעת מיניסטרונין האוצר,
בהתאם לחוק גביית הכספים הממשלתיים.

(3) הגביה של ההוצאות תהא באותה דרך במקרה
והנידון נפטר.

סעיף 357 - (1) בעת הוצאת גזר דין מות יגיש ראש אלניאבה
אלעאמה את חיק מסמכי התביעה אל שר המשפטים
בצרוף דו"ח הכולל תמצית על עובדות המקרה
והראיות שעליהן מבוסס מתן פסק הדין וכן
הנימוקים המחייבים את ביצוע עונש המות או
המרתו בעונש אחר.

(2) שר המשפטים יביא את חיק מסמכי התביעה עם
הדו"ח הנ"ל בפני ראש מועצת השרים כדי להגישה
בפני המועצה.

(3) מועצת השרים תעיין במסמכים הנ"ל וכן בדו"ח
ראש אלניאבה אלעאמה והיא תתן את דעתה בדבר
החובה לביצוע עונש המות או להמרתו בעונש
אחר, ההחלטה שתתקבל ע"י מועצת השרים בעניין
זה, כשהיא נחמכת בחוות דעתה של המועצה
תוגש אל הוד רוממתו המלך.

סעיף 358 - אם הסכים הוד רוממתו המלך על ביצוע גזר - דין
המות, ייחלה הנידון בתוך כחלי בית הסוהר או
במקום אחר אם נקבע מקום כזה, בצו המלכותי, אסור
לבצע את עונש המות שניתן, נגד הנידון ביום מימי
החגים המיוחדים לדתו של הנידון או בימות חגים
האזרחיים והחגים הרשמיים ואסור לבצע גזר דין
מות, נגד אשה בהריון אלא לאחר שלושה חדשים מיום
הלידה.

סעיף 359 - ביצוע עונש המות יהא בידיעת מיניסטרונין הפנים,
על פי בקשה בכתב מאת אלנאיב אלעאם, שבה הוא
יפרט את דבר נקיטתם של האמצעים הקבועים בסעיף
הקודם וכן על הצורך בנוכחות בעלי התפקידים
הבאים להלן:

- 1 - אלנאיב אלעאם או אחד מעוזריו.
- 2 - פקיד בית המשפט אשר הוציא את פסק הדין.
- 3 - רופא בית הסוהר או הרופא האזורי.
- 4 - אחד מכהני הדת של העדה שאליה משתייך הנידון.
- 5 - מנהל בית הסוהר או סגנו.
- 6 - מפקד משטרת עיר הבירה או מפקד משטרת המחוז
שאליו כפוף המקום.

סעיף 360 - אלנאיב אלעאם או עוזרו ישאלו את הנידון באם יש ברצונו מה להצהיר, פקיד בית המשפט יבשום את דבריו בפרטיכל מיוחד אשר ייחתם ע"י אלנאיב אלעאם או עוזרו וכן פקיד בית המשפט והנוכחים.

סעיף 361 - פקיד בית המשפט יערוך פרטיכל על ביצוע עונש המות וייחתום עליו אלנאיב אלעאם או עוזרו והנוכחים וזה יישמר בחיק המיוחד שיוחזק בידי החובע הכללי (אלמודעי אלעאם).

סעיף 362 - גופתו של מי שבוצע בו עונש המות תקבר ע"י הממשלה בהעדר יורשים שיקברו אותה, הקבורה חייבת להיות ללא טקס.

2 - צו ר ו ה ה ב י צ ו ע

סעיף 363 - (1) כל מחלוקת שמעורר אותה הנידון בקשר לביצוע חוגש לבית המשפט אשר הוציא את פסק הדין.

(2) המחלוקת חוגש לבית המשפט באמצעות אלנאיבה אלעאמה בצורה דחופה ותמסר הודעה לנוגעים בדבר אודות הישיבה שתקבע לדין בה. בית המשפט יפריע במחלוקת לאחר שמיעת דברי אלנאיבה אלעאמה והנוגעים בדבר, בית המשפט רשאי לערוך את החקירות הנראות לו שיש צורך בהן, והיא זכאית בכל מקרה שהוא לצוות על דחיית הביצוע עד שתזכרע המחלוקת. אלנאיבה אלעאמה רשאית בעת הצורך ועוד לפני הבאת המחלוקת בפני בית המשפט לערב ביצוע פסק הדין באופן זמני.

(3) אם נפלה מחלוקת בדבר זהותו של הנידון יוכרע הדבר באופן ובצורה הקבועה בשני הסעיפים הקטנים 1, 2. החלטה שתנתן ע"י בית המשפט במחלוקת כנ"ל, תהא סופית.

3 - ח י ש ו ב מ ו ע ד י מ

סעיף 364 - לשם ביצוע מטרות חוק זה יש לנהוג בחישוב המועדים את הכללים הבאים:

1 - התקופה שנקבעה לפי ימים היא חחל מיום אירוע המקרה או מיום ביצוע פעולה או דבה ; בנוגע לתקופה הקשורה לחישוב מועדי הגשת ההתנגדות, הערעור הקסציה, או המועדים האחרים

היא תחשב שאינה כוללת את היום שבו איננו
המקרה או יום ביצוע אותה פעולה או הדבר.
2- בחישוב המועדים להגשת ההתנגדות, הערעור,
הקסציה, או מועדים אחרים לא יובאו בחשבון
ימי השבתון הנופלים במועד הקבוע אם הם נפלו
בסוף אותו מועד.

סעיף 365 - כל המועדים המפורטים בחוק זה יחושבו לפי הלוח
הגריגוריאני.

ב י ט ו ל י ם

- סעיף 366 - החוקים והתקנות הבאות להלן בטלים:
- 1- חוק הפרוצדורה הפלילית העותומנית על כל
התיקונים שחלו בו.
 - 2- חוק תיקון לחוק הפרוצדורה הפלילית, מספר
(37) לשנת 1946 שפורסם בעתון הרשמי מספר
(880) שהוצא ביום 25/12/1946 על כל התיקונים
שחלו בו.
 - 3- חוק הביטול על האנשים וחיפוש המקומות שפורסם
בעתון הרשמי מספר (157) שהוצא ביום
1/6/1927
 - 4- פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים)
העיר השלושים ושלוש מקובץ חוקי ארץ ישראל.
 - 5- פקודת הפרוצדורה הפלילית (מעצר וחפושים)
(תקון), מספר (11) לשנת 1942 שפורסם
בעתון הרשמי לארץ ישראל מספר 1204 מיום
25/6/1942.
 - 6- פקודת הפרוצדורה הפלילית (ראיות) - השער
השלושים וארבע מקובץ חוקי ארץ ישראל
 - 7- פקודת הפרוצדורה הפלילית (ראיות) (תקון),
מספר 22 לשנת 1944 שפורסם בעתון הרשמי
הארץ-ישראלי מספר 1368 מיום 27/10/1944.
 - 8- פקודת הפרוצדורה הפלילית (ראיות) שחוקן
ע"י חוקי ההגנה ואחודם עם חלק מהחוקים
מספר 30 לשנת 1945, שפורסם בעתון הרשמי
הארץ-ישראלי מספר 1436 מיום 4/9/1945.
 - 9- פקודת השחרור בערבות מספר 28 לשנת 1944
שפורסם בעתון הרשמי הארץ-ישראלי מספר
1359 מיום 14/9/1944.

- 10- פקודת השחרור בערבות (חקון) מספר 52 לשנת 1946
שפורסם בעתון הרשמי הארץ-ישראלי מספר 1525 מיום
30.9.1946.
- 11- פקודת הפרוצדורה הפלילית (הדיון הפלילי בבתי
המשפט המחוזיים, מספר 70 לשנת 1946) שפורסם
בעתון הרשמי הארץ-ישראלי מספר 1543 מיום 21.12.1946
- 12- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
השער השלושים ושש מקובץ חוקי ארץ-ישראל.
- 13- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
(חקון) שפורסם בחוק (נוסח משולב) הוצאת החוקים
המשולבים שנת 1937, מספר 1 לשנת 1937 שפורסם
בעתון הרשמי הארץ-ישראלי מספר 660 מיום 22.1.1937
- 14- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
(חקון) מספר 44 לשנת 1939 שפורסם בעתון הרשמי
הארץ-ישראלי מספר 164 מיום 23/12/1939.
- 15- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
(חקון), מספר 31 לשנת 1944 שפורסם בעתון הרשמי
הארץ ישראלי מספר 1368 מיום 27.10.1944.
- 16- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
מספר 22 לשנת 1946 שפורסם בעתון הרשמי הארץ-
ישראלי מספר 1485 מיום 31.3.1946
- 17- פקודת הפרוצדורה הפלילית (שפיטה על פי כתב אישום)
(חקון), מספר 40 לשנת 1947 שפורסם בעתון הרשמי
הארץ ישראלי מספר 1608 מיום 26.8.1947.
- 18- חקנות הפרוצדורה הפלילית (זהוי) שפורסם בכרך
השלישי מקובץ חוקי ארץ ישראל מעמוד 1956.
- 19- סדרי הדין הפליליים בבתי המשפט המחוזיים לשנת
1938 שפורסם בעתון הרשמי הארץ-ישראלי מספר
757 מיום 10.2.1938.
- 20- חוק הפרוצדורה הפלילית מספר 76 לשנת 1951 עם כל
התקונים שחלו עליו.

חוק זה

- 21- כל הוראה מחוק שסינות בתי המשפט (מספר 9/1959)
שפורסם בעתון הרשמי מספר 1413 מיום 14/2/1959
אשר סותרת חוק זה
- 22- כל חיקוק ירדני או ארץ ישראלי שיצא לפני חקיקת
חוק זה עד כמה שאותם חיקוקים מנוגדים להוראות חוק
זה.

סעיף 367 - ראש המיניסטרים ושרי המשפטים, הפנים וההגנה
ממונים על ביצוע הוראות חוק זה.

אל-חוסייך בן טלאל.

28/2/1961

ממלא מקום
ראש השרים
מוחמד אל - אמין אלשנקיטי

שר ההגנה
עאקף אלפאיז

שר הפנים
פלאח אלפרדאחה.

שר המשפטים
מוחמד עלי אלגעברי